

Veto

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 15, '88-'89
Nr. 25, dd. 17 april 1989
ISSN: 0773-5162
Wekelijks

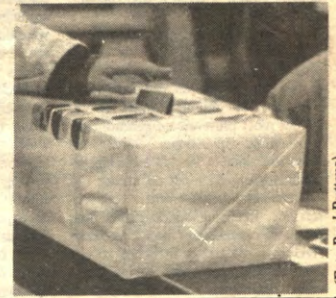
Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Carla Rosseels
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
Verschijnt niet van juni tot augustus

Rivaliteit

Het hier is op, de pamfletten zijn verbrand en de bevelde T-shirts liggen bij mama in de was. De zware kannonnen van de kringverkiezingen zijn de afgelopen week de revue gepasseerd. Voor een keer was Leuven weer op en top middeleeuws. Hoe heeft het plebs genoten van de gratis zuipfestijnen, de new beat- en smartiapfestivals, de tentoonstelling van de balkende commercie! Terwijl de kleine kringen, schichtig in hoekjes, naarstig probeerden voor elke functie een mannetje te vinden, hingen Tiense en Dekenstraat onder het rookgordijn van banken en whiskyfabrikanten. Wat deed het er nog toe dat het hier om studenten ging? Wat deed het er nog toe dat honderd meter verderop Hugo Brems aan zijn Speech ter Bevordering van de Poëzie tussen 55 en 65 begonnen was? Aan de overkant van de straat begon de laatste slag tussen de rivaliserende fracties. Onze verslaggevers waren ter plaatse op de slagvelden van Ekonomika, Rechten, en Industria. Zij kwamen op adem in de weiden van Romania en Germania. Dit alles op de pagina's 2, 3, 4, 6 en 7. En Brems? Die ligt ergens verstikt op pagina 5.

Emotionaliteit

Opvallend was het niet, maar ergens in hoekjes ging het leven gewoon zijn gangetje: kindjes zoals u en ik, dat wil zeggen kindjes met emotionele en gedragsmoeilijkheden, werden klaargestoomd voor modeshows, die louterend schijnen te werken. Dat u een verband met onze voorgaande items niet als denkbeeldig beschouwt, is onze zaak niet. De dressuur begint op pagina 4.

(Foto Roel Ruitens)

⊗ Numerus Clausus weer actueel

1992 begint volgend jaar al in geneeskunde

Met de regelmaat van een klok wordt de Numerus Clausus-problematiek uit de kast gehaald in geneeskunde. Tot nog toe heeft men niemand bereid gevonden om de knoop (loor te hakken, maar de hervormingen rond Europa '92 zouden wel eens het argument kunnen aanreiken om het eindelijk zo ver te krijgen. In alle EEG-landen bestaat er al één of andere vorm van Numerus Clausus in de huisartsopleiding, behalve in België en Italië. En ook in Italië is men druk in de weer om een eigen variante op deze selectie te vinden. Wanneer straks de grenzen opgegaan dan zou België wel eens 'het OCMW van Europa kunnen worden', zoals dekaan Casteels van de fakulteit geneeskunde, en bekend voorstander van een Numerus Clausus, het zo graag uitdrukt.

De wagen ging aan het rollen door de op til zijnde hervorming van de huisartsopleiding. Momenteel moet de toekomstige arts, na zijn zeven jaar studies, ofwel twee jaar ervaring opdoen in eigen praktijk, onder begeleiding van een erkend stagemeester-huisarts, ofwel twee jaar in de praktijk van zo'n stagemeester gaan werken. Dit systeem van huisartsopleiding wil men nu, onder impuls van een EEG-richtlijn van '86, vervangen door een postgraduaat van twee jaar (zie kader pag. 2). Dit postgraduaat zal onder meer zes maand ziekenhuisstage en zes maand stage in een erkende huisartspraktijk omvatten. Volgend jaar moet een eerste versie van dit postgraduaat klaar zijn.

Ondertussen wordt echter stilzwijgend aanvaard dat er zoets als een postgraduaat huisartsgeneeskunde nodig is. Toen in '82 de verplichte twee jaar ervaring in eigen praktijk werd ingevoerd, vreesden de geneeskundestudenten dat dit een eerste stap was om de opleiding te verlengen tot negen jaar. Nu dreigt deze vrees werkelijkheid te worden. Dat een opleiding van zeven jaar nog niet voldoende is om iemand als arts op te leiden, doet vermoeden dat er andere dan louter wetenschappelijke argumenten in het spel zijn.

Reeds jaren dringt het artsensyndicaat van dokter Wijnen aan op het instellen van een Numerus Clausus. Deze maatregel heeft steeds op ernstig verzet van de studenten gestuit. Om toch tegemoet te komen aan de eisen van Wijnen werd dan ook ijverig naar andere methodes gezocht om het artsenaanbod te beperken. In '84 probeerde men bijvoorbeeld het bisrecht in de kandidaturen te beperken. Toen deze maatregel heel wat meer studenten bleek te treffen dan men oorspronkelijk dacht, werd hij in de koelkast gestopt. Nu maakt men handig van de EEG-richtlijn gebruik om de studieduur met twee jaar te verlengen, om nog niet te spreken van de dreigende effectieve beperkingen van de studententaal voor de postgraduaatopleiding.

In zijn pleidooi voor het beperken van het artsenaanbod haalt Wijnen stevast twee argumenten aan. Enerzijds zouden er teveel artsen zijn, zodat nieuwe geneesheren niet meer aan de nodige patiënten geraken om voldoende klinische ervaring op te doen. Ten tweede uit dokter Wijnen zijn afkeer over de verspilling van al die studenten die tevergeefs aan de zo dure artsenopleiding beginnen zonder dat er enige hoop is dat ze ooit hun boterham kunnen verdienen als arts. De vrees voor een overaanbod van artsen staat echter in schril contrast met de thans vigerende consensus over de onderconsumptie aan geneeskunde bij de bevolking. De discussie over de Numerus Clausus past dan ook in de ruimere problematiek van de organisatie van de gezondheidszorg.

Momenteel is de eerstelijnszorg individueel gestructureerd. Elke arts

vervolg op p. 2 ►

Honderd jaar geleden verscheen het eerste nummer van 'Ons Leven'. Tot ver in de jaren zestig zou het een belangrijke rol spelen in het Vlaamse studentenleven. Veto sprak met de huidige hoofdredakteur Yves Parmentier (foto) en KVHV-preses Steven Vandeput (Foto Roel Ruitens)

KVHV-blad 'Ons Leven' is honderd jaar oud

“Op het rektorat luisteren ze nog naar ons”

Ons Leven', het blad van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV), viert deze week zijn honderdste verjaardag. Hiermee is het blad veruit het oudste studentenblad in Vlaanderen. Waar vroeger 'Ons Leven' een nationaal - als we dit woord hier mogen gebruiken - begrip was, lijkt het nu een stuk stiller rond het blad en haar vereniging. Hoofdredakteur Yves Parmentier en KVHV-preses Steven Vandeput nuanceren deze achteruitgang.

Veto: 'Ons Leven' is een studentenblad. Dat begrip kan je echter vrij ruim interpreteren - ook Veto is een studentenblad. Hoe zouden jullie zelf het specifieke karakter van 'Ons Leven' typeren?

Parmentier: «'Ons Leven' is het ledenblad van het KVHV, momenteel zelfs het nationaal ledenblad. Er staan dus artikels in die de Vlaamse en katholieke ideologie van het KVHV verspreiden, en anderszids ook artikels die meer algemeen informatief zijn. Die laatste zijn dan haast exclusief naar het studentenpubliek geschreven.»

«Wij zijn natuurlijk het ledenblad van het KVHV, en normaal nemen we dan ook geen standpunten in die diametraal tegen haar ideeën ingaan. Dat zou geen zin hebben. Een persoonlijke visie kom je nog het meest tegen in het woord van de hoofdredakteur, daar gebeurt dat wel

eens. Maar dat artikel wordt dan ook steeds persoonlijk ondertekend.»

«We denken wel dat we meer te betekenen hebben dan zomaar een verenigingsblad. Er staan ook algemene artikels in, of reportages over het ontspanningsleven. Onlangs hebben we bijvoorbeeld PVV-volksvertegenwoordiger Rik Daems geïnterviewd, toch niet bepaald een KVHV-figuur.»

«Wij proberen de standpunten te verwoorden van de katholieke, Vlaamse studenten aan deze universiteit. Ik denk dat er dus een aanzienlijke groep is die onze opvattingen kan onderschrijven. In Leuven zelf hebben we een 1500 abonneementen, denk ik, plus een goede 200 oud-KVHV-ers en ereliden.»

Veto: Je kan toch bezwaarlijk stellen dat 1500 geabonneerde studenten met katholieke en Vlaamse ideeën een fenomenaal grote oplage is, zeker aan deze KUL.

Parmentier: «Er zijn natuurlijk mensen die het wel eens zijn met de standpunten van het KVHV, maar die geen lid zijn. Die hebben dan ook geen abonnement op 'Ons Leven'.»

Veto: Dat kan wel zijn, maar 'Ons Leven' is toch weggezaagd het centrum van het studentenleven naar de periferie.

Parmentier: «Het studentenleven zelf is ook enorm veranderd. Wat is nu het middelpunt? De kringen? Zelfs binnen de kringen vinden er veranderingen plaats. Neem nu de presesverkiezingen bij Ekonomika. Dat zijn ook heel

nieuwe toestanden. Dertig jaar geleden bestond zoets gewoon niet.»

Veto: Jullie hebben wel bitter weinig lezersbrieven, toch een teken van betrokkenheid bij de brede studentenmassa. Als er dan mensen in hun pen kruipen, zijn het de voormannen van de Vlaamse Beweging zoals Hugo Schiltz en Clem de Ridder.

Parmentier: «Wij hebben natuurlijk geen lezersbrievenrubriek zoals Veto, dat doet er ook wat aan. Men weet dan dat er veel kans is dat de reactie er niet inkomt. Schiltz en Clem de Ridder schreven een Recht op Antwoord, dat is wat anders. Dat was steeds als zij persoonlijk werden aangepakt.»

Brouwerij

Vandeput: «Een belangrijke reden hiervan is dat 'Ons Leven' alleen maar via abonnementen verspreid wordt. Dat geeft een redelijk homogeen lezerspubliek, en dus minder discussie.»

«Vroeger was het studentenpubliek op zich al veel homogener. De studenten die voor '65 naar Leuven kwamen waren katholiek, anders gingen ze naar Gent. En in Leuven werden ze allemaal Vlaamsgezind, want de Walen zaten hier ook en die aten de pap uit hun bord.»

Veto: Wij merken vaak een enorm kwaliteitsverschil tussen artikels. Het interview met Herman D'Espallier van het Vlaams Nationaal Zangfeest zat

vervolg op p. 6 ►

Nikske Clausus

4 vervolg van p.1

proeert een patiëntenbestand op te bouwen voor wiens gezondheid hij als individu instaat. Daarbij gaat het er om zoveel mogelijk patiënten te hebben en die zo vaak mogelijk terug te laten komen. Artsen worden immers betaald per prestatie.

Al deze praktijken gaan lijnrecht in tegen de basisprincipes van de eerstelijnszorg. Die zeggen bijvoorbeeld dat een grondig onderzoek van een patiënt minimaal 20 minuten moet duren. Verder moet preventie en gezondheidsvoorzichting opgenomen worden als essentieel element van de eerstelijnsgezondheidszorg en moet de nodige tijd vrijgemaakt kunnen worden voor bijscholing. Rekening houdend met deze principes berekende prof Vuylsteke (RUG) in '84 dat er in België zo een 8000 artsen tekort zijn. Dit impliceert echter dat men moet overgaan tot forfaitaire betoelaging van de artsen. En het is vooral dergelijke hervormingen die Wijnen wil tegenhouden. Voor een deel van het artsenbestand, dat in '83 kon terugblikken op een gemiddeld jaarinkomen van 2,4 miljoen, zou dit een serieuze hap in hun budget betekenen. Het is dit privilege van de artsen dat Wijnen, die zelf als specialist behoort tot een categorie met een gemiddeld inkomen van 50 miljoen, zeker niet wil opgeven.

Een andere herstructurering zou kunnen bestaan in het vormen van groepspraktijken. Dit zou de samenwerking tussen artsen kunnen bevorderen. Dergelijke organisatie zou de nu verplichte twee jaar praktijkverwerving overbodig maken. Deze kan men gemakkelijker, en onder begeleiding, binnen de groepspraktijk verwerven. Op die manier kan men terugkeren naar de basisopleiding van zeven jaar.

Het werd opgemerkt dat de tendens tot studieverlenging niet beperkt is tot geneeskunde alleen. Hoewel andere fa-

kulteiten niet zo direct onder invloed staan van een beroepsfederatie, zijn ook daar de laatste jaren de postgraduaat en aanvullende studierichtingen uit de grond. Men poogt overigens op eenzelfde manier als in geneeskunde argumenten aan de ontwikkeling van de wetenschappelijke discipline te ontfemen om de noodzaak dergelijke aanvullende studies te verantwoorden. Dit kan op zich echter geen argument voor studieverlenging zijn.

De plaats van de beroepsfederatie wordt in andere richtingen dikwijls ingenomen door de industrie. Deze verlangt van de universiteit dat ze kaders aflevert die direct in hun productieproces ingezet kunnen worden. Daartoe is dikwijls een veegevoerde specialisatie in één bepaald gebied van de discipline nodig. Zo dacht men er onlangs aan om op vraag van Stella Artois een richting brouwerijwetenschappen binnen de faculteit landbouwwetenschappen op te richten. Het oprichten van postgraduaat heeft wel tot gevolg dat de vereiste van een bijkomend certificaat eerder regel dan uitzondering wordt. Het licentiaatsdiploma devalueert op die manier van eindpunt van een opleiding tot algemene basisvorming, waarna de specialisatie in de postgraduaat kan beginnen. Aangezien er geen beuzensysteem is voor deze aanvullende studies, dreigen deze bovendien de sociale selectie aan de universiteiten te verscherpen.

Geld

De oprichting van een postgraduaat geneeskunde is echter nog lang niet in vaste vorm gegoten, ook al moet er volgend jaar al met een eerste versie gestart worden. Het grootste probleem lijkt voorlopig de financiering. De artsen die op dit moment in het kader van hun specialisatie ziekenhuisstage lopen worden betaald. Het kan niet anders dan dat ook de toekomstige huisartsen voor hetzelfde werk betaald worden. Toen een afvaardiging van de studenten geneeskunde van alle Belgische uniëts bij Minister van Sociale Zaken Buisson lang liep om wat meer uitleg over de nakende hervormingen, verzekerde hij dat voor een dergelijk project eigenlijk geen geld is.

Het is niet onwaarschijnlijk dat men de bewuste EEG-richtlijn poogt op te blazen om financiële redenen. Als pasmunt zou dat wel eens de invoering van een echte Numerus Clausus aan het begin van de studies kunnen gebruiken worden. Als men niet overeenkomt voor een uniformisering aan het einde van de studies, dan zal men in dat geval toch een stap in het begin gezet hebben. Uitkijken dus.

Barth Capéau

Kolofon

Veto
'sMeiersstraat5
3000 Leuven
(016/22.44.38)

Jaargang 15
nr. 25
17 april 1989

Hoofdredactie: Erik Paredis
Redaktiesekretaris: Carla Rooseels
Redactie:
Johan Reyniers, Jan van der Linden
Doka:
Hendrik Delangrange, Filip Dutoit,
Peter Galbusera, Roel Kuttens
Layout- en vormgeving:
Bart Capéau, Lut De Boel, Paul
Demets, Luc Janssens, Stefan
Moens, Noël Onbekend, Erik
Paredis, Walter Pauli, Johan
Reyniers, Carla Rooseels, Jan van
der Linden, Tom Ysebaert
Medewerkers:
Olletje Bolletje, Bart Capéau, Paul
Demets, Ann De Preter, Bart
Dobbelaere, Luc Janssens,
Alexandra Melis, Stefan Moens,
Walter Pauli
Eindredactie:
Erik Paredis (hopelijk voor de
laatste keer) en Luc Janssens

Zetwerk:
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij:
Rotatyp Brussel (8000
ekemplaren)
Abonnementen:
Studenten: 250,-; niet-studenten:
300,-; steun vanaf 600,-; over te
schrijven op rek. nr.
001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas:
ten laatste vrijdag voor verschijnen
op 18.00 uur op het
redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering:
iedere vrijdagnamiddag om
15.00 uur

AD VALVAS

Pedagogische Kring

• Dii 18/4 om 21.00 u: optreden van Frituur Paula. Om 23.00 u: fuif, ink. 80/100.

Psychologische Kring

• Woe 19/4 om 23.00 u: optreden van Hum Hum, in de Shrink, ink. gratis.
• Do 20/4 om 21.00 u: gratis vat voor Shrink-leden (op vertoon van de lidkaart), in de Shrink.

Wina

• Wo 19/4 om 20.00 u: Lezing over paranormale verschijnselen en wetenschappelijke filosofie, door prof. Roelants, in C 200, ink. gratis.
• Do 20/4 om 20.00 u: pannelsprek over studiedruk, aantal generatie-studenten en nivo van de opleiding, met A. Dupré, A. Van Daele, W. Van Dael en C. Buyst; verder uitreiking van de Wina oskars, in recreatie centrum Citea, ink. gratis.

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvene (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ± 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

Kursusdienst

Enkele opmerkingen bij uw artikel "Beter blokken in goedkope cursussen" (Veto nr. 24) en het bijbehorend redactioneel. In dit artikel wordt onder andere vermeld dat de kringkursusdiensten "aan elk idee van democratisering voorbijgaan". Als VTK-kursusdienst wensen wij hierbij het volgende op te merken:

De winst die wij maken dient in de eerste plaats om onverkooptbaar geworden cursussen (overschotten) te financieren. Eventuele overblijvende winsten gaan naar VTK maar komen via allerlei andere activiteiten ònvermijdelijk weer bij de studenten terecht.

Uw opmerking als zou de kursusprijs bij kringkursusdiensten hoger zijn dan

nodig, behoeft ook enige nuancering. De prijs bij VTK is 1 Bfr. per blad (kaft niet inbegrepen) zowel voor leden als niet-leden. Bij Acco zelf ligt die prijs beduidend hoger. Alle cursussen bij Acco zou voor de student dus betekenen: duurdere cursussen.

Bovendien, vanwege de verscheidenheid aan richtingen binnen de faculteit Toegepaste Wetenschappen, worden bij VTK zowel oplages van 10 als van 600 exemplaren gedrukt. Elk kursusbild wordt echter aan dezelfde prijs verkocht (kleine oplages zijn zelfs soms verlieslatend). Geen enkele richting wordt dus gediskrimineerd. Dit lijkt ons toch in overeenstemming met de demokratiseringsprincipe.

U vermeldt het probleem van kursus-

sen die als (dure) boeken worden uitgegeven, maar vergeet te vertellen dat Acco de laatste jaren hieraan ijverig meedoet. Hoe langer hoe meer cursussen worden bij Acco uitgegeven in kleiner formaat, met een mooier kalfje, eventueel recto verso gedrukt en héél wat duurder dan de gewone uitgaven. Het staat buiten kijf dat Acco in het verleden veel heeft bijgedragen tot de demokratisering van de K.U.L., maar de huidige student associeert 'Acco' niet zonder meer met 'goedkoop'.

De kritiek dat cursussen, door kleinere kringen uitgegeven, relatief duurder zijn dan deze van grote kringen, is gegrond. Maar om hieraan te verhelpen werd dit jaar al gestart met een aantal 'toenaderingsvergaderingen' tussen de verschillende kursusdiensten. Hopelijk kan dit initiatief volgend jaar uitgroeien tot een meer concrete samenwerking tussen de kringen op dit gebied.

Philippe Le Cerf
Daniël Fobelets
VTK kursusdienst

Nvdr: Wij hebben nooit beweerd dat alle kringkursusdiensten aan de ideeën van demokratisering voorbijgaan. Kursusdiensten die grote winsten maken lijken ons echter niet te verantwoorden, zelfs niet wanneer de winsten via kringactiviteiten 'terug' bij de student komen. De student heeft er immers meer voordeel bij als hij zelf kan beslissen hoe hij zijn geld besteedt.

UNIFORMISERING VAN DE HUISARTSENOPLEIDING

De uniformisering van de huisartsopleiding in Europa is al sinds 1975 in de maak. In 1975 verscheen een eerste richtlijn van de EEG, waarin de lidstaten zich er toe verbonden om de huisartsen van andere lidstaten vrij te laten om op hun grondgebied een praktijk te starten. Tegelijk werden de minimale vereisten voor de vorming van een huisarts vastgesteld. In 1986 verscheen er een nieuwe richtlijn van de EEG. Aanleiding was de groeiende bewustwording van het feit dat huisartsgeneeskunde (in het vakjargon 'erstelijnszorg' genoemd) een eigen discipline is geworden die een aparte opleiding vereist, gelijkwaardig aan de opleiding tot specialist.

Monden

Dat zeven jaar lang genoeg zou moeten zijn om iemand tot volwaardig huisarts op te leiden kwam toen enkel in het hoofd van de studenten op. De EEG-richtlijn ging een heel andere richting uit: om aan de vereisten van een specifieke huisartsopleiding te voldoen was een postgraduaat nodig, na de basisopleiding tot 'arts-generalist'. Deze basisopleiding duurt in de meeste EEG-landen zes jaar.

In België kon eenzelfde evolutie geconstateerd worden in de huisartsopleiding, deels onder invloed van de EEG-richtlijnen en deels onder druk van het artsenyndikaat van dokter Wijnen, dat alle middelen goedvindt om het aantal huisartsen te beperken. In '74 vonden een aantal discussies plaats over de noodzaak van een aangepaste huisartsopleiding. In '76 richtte dat uit in de verplichting tot het volgen van 100 uren bijscholing, georganiseerd door de universiteiten. Wie deze cursussen volgde werd beloond met 20% verhoging van het honorarium. In '78 werd de het aantal uren cursus opgetrokken tot 200 uren. In december '82 werden dan de huidige vereisten voor huisartsopleiding bij KB vastgelegd.

De theoretische opleiding werd vervangen door een louter praktische opleiding binnen de eigen praktijk gedurende twee jaar en onder begeleiding van een erkend stagemeester. Stagemeesters zijn praktizerende huisartsen die erkend moeten worden door het Ministerie van Sociale Zaken. Tijdens deze opleiding wordt de arts 20% minder terugbetaald van het

RIZIV dan de erkende artsen. Er werd ook nog een tweede mogelijkheid geboden. Men kon in de praktijk van een erkend stagemeester gaan werken. Het financiële aspect werd dan onderling tussen stagemeester en aspirant-huisarts geregeld. Deze mogelijkheid bleef evenwel grotendeels theorie, want zelfs nu zijn er nog maar zeventig erkende stagemeesters in Vlaanderen. En dat voor zeventienhonderd artsen, die jaarlijks aan de opleiding beginnen.

Het is deze hele regeling die nu, door de vereisten van de EEG-richtlijn van '86, aan verandering toe is. Zoals boven gezegd vereist deze richtlijn de instelling van een postgraduaat voor de huisartsopleiding na een basisopleiding van zes jaar. Bedoeling is om de bestaande huisartsopleidingen in de EEG-lidstaten tegen '95 min of meer te uniformiseren. Het postgraduaat 'huisartsgeneeskunde' moet minimaal 2 jaren beslaan, waarvan minstens 6 maanden ziekenhuisstage en 6 maanden huisartsstage binnen een erkende praktijk. Daarnaast moet ook een lessencyclus 'huisartsgeneeskunde' gevolgd worden, ingericht door een universiteit.

Dehaene

Omdat zo een drastische uniformisering niet direct mogelijk is werd een tussentap voorzien in '90. De artsen die na 1 januari 1990 hun opleiding beëindigen moeten reeds een diploma of certificaat van huisarts verwerven. De minimale vereisten zijn echter minder stringent: er moet een niet nader gespecificeerde periode (bijvoorbeeld één maand) van ziekenhuisstage en van huisartsstage zijn. De volledige opleiding moet wel twee jaar beslaan. Hoe dan ook, vanaf volgend jaar zullen dus de eerste certificaten moeten worden uitgereikt.

Onder impuls van de vorige minister van Sociale Zaken Dehaene, die bij de besprekingen die leidden tot de richtlijn van '86 aanwezig was, werd er artikel in opgenomen dat de huidige opleiding in België - namelijk ervaring opdoen in een eigen praktijk en onder begeleiding van een erkend stagebegeleider - tot '95 erkent als deel van het postgraduaat. De periode waarin men deze praktijk utoefent telt echter maar half mee om aan de vereiste twee jaar basisopleiding te

komen. Twee jaar ervaring in eigen praktijk tellen dus mee voor één jaar van het postgraduaat. In '95 zal de kwaliteit van dergelijke opleiding in eigen praktijk dan geëvalueerd worden.

Thuis gekomen zette Dehaene zich aan het werk om de Belgische situatie aan te passen aan de vereisten van de richtlijn. In december '87 vaardigde hij een KB uit. Op dit moment kiezen de studenten geneeskunde bij de aanvang van het vierde doktoraat (het laatste jaar) tussen ofwel een huisartsopleiding ofwel de zogenaamde prespecialisatie (voor de studenten die later geneesheer-specialist willen worden). In januari van dat laatste jaar sluiten de 'prespecialisten' die geen specialisatieplaats vastkrijgen dan aan bij de huisartsopleiding.

Tellen

Voor diegenen die voor huisarts gekozen hebben, beginnen de twee jaar postgraduaatopleiding bij de aanvang van het vierde doktoraat. Het 'tweede' jaar van de opleiding bestaat dan uit twee jaar ervaring in eigen praktijk. Die ervaring in eigen praktijk telt immers slechts half mee. Tijdens deze hele cyclus zullen bovendien opnieuw 200 uren onderricht gevolgd moeten worden. De ziekenhuisstage en de stage in een erkende huisartspraktijk, waarvan de duur vóór '95 niet door de EEG-richtlijn wordt vastgelegd, zullen elk één maand in beslag nemen.

Voor diegenen die in hun laatste jaar echter voor de prespecialisatie gekozen hebben en in januari niet aan een plaats geraakt zijn, begint de opleiding pas in januari. Zij moeten met andere woorden nog anderhalf jaar nadien doen volgens de EEG-richtlijn. Maar omdat ervaring in eigen praktijk slechts half meetelt, zullen ze nog drie jaar moeten werken eer ze erkend huisarts zullen zijn.

Deze regeling wordt in '95 dan aan een grondig onderzoek onderworpen en de kans is niet klein dat men vanaf dan een echt postgraduaat van twee jaar vereist, met zes maand stage in een ziekenhuis en zes maand stage in een erkende huisartspraktijk, naast een theoretische opleiding. De verlenging van de studieduur is dan een voldoende feit. Huisarts wordt men pas na negen jaar. (BC)

Stunt: Om het kiesvolk te behagen besloot deze kandidaat zich maar op te hangen.

(Foto Roel Rutters)

Ekonomika: La grande bouffe

Ploeg Jammers ziet het anders

Zondagnacht, vijf voor twaalf, op de kampus rond Alma 2 volgt een kamerploeg van Paul Jammers de plakkers voor Ekonomika's kringverkiezingen. We zouden de mannen nog de ganse kiesweek tegen het lijf lopen. De kringverkiezingen van Ekonomika zijn een media-evenement geworden en Jammers zou Jammers niet zijn mocht hij hier geen schandaalreportage van maken. Donderdag zie je het resultaat in Panorama, maar nu al staat vast dat de economisten bij het grote publiek geen al te beste indruk zullen achterlaten. De kringverkiezingen werden ook dit jaar weer gekenmerkt door een voor velen onaanvaardbare verspilling - verscheidene miljoenen zijn in rook opgegaan - en een commercialisering die men schijnbaar niet meer in de hand heeft. De advocaat van de sponsor van Ploeg Stijn diende klacht in tegen Ploeg Humphrey, en er is proces verbaal opgesteld.

Het was vijf jaar geleden dat er binnen Ekonomika twee serieuze ploegen naar de gunst van de kiezer dongen, maar nu Ekonomika 60 jaar wordt was het weer eens zover. Zowel Stijn Vermuelen van Ploeg Stijn als Hendrik Bogaert van Ploeg Humphrey wilden de kring door haar jubileumjaar slijpen.

Stijns twaalfkoppige ploeg - voor het grootste deel allemaal handelsingenieurs - werkte daarvoor een omvangrijk programma uit. In twaalf puntjes pleitte hij ondermeer voor een uitbreiding van de fakulteitsakkomodatie, en van de omkadering, een betere tesisbegeleiding en een vermindering van de studiedruk. Om nog maar te zwijgen over de herwaarderling van Stukokom, dat de onderwijsbelangen van de economisten verdedigt, en de ondersteuning van de jaarwerking. De kursussen tenslotte moeten dunner worden, goedkoper en beter. Stijn meende te weten dat dekaan Van der Eecken volledig achter die eisen staat maar verwacht weinig heil van diens brieven naar de profren. Vijf voor Twaalf stelde dan ook "een lessenboek" in het vooruitzicht. Een strijdlust die we van economisten niet gewoon zijn.

Swaelen

Wat Loko aangaat volgde Stijn - "mits enige aktualisering" - het standpunt van Werner Koninckx, preses twee jaar terug, en door de ploeg bestempeld als "een groot denker". In die visie kan er van toetreden tot Loko geen sprake zijn wegens te weinig coördinatie tussen de raden, te weinig representativiteit en vrijgestelden die al te actief deelnemen aan de discussies en "de beslissingen in een richting duwen, die vele kringen liever niet opgaan". Dat Stijn nochtans wel veel aktepunten van de koopel in zijn programma opnam en zich blijkbaar wel achter die ideeën kon scharen, verandert daar niets aan. Eerst een Centrale Raad en meer evenredig stemrecht.

Hendrik Bogaert, vorig jaar nog actief bij de Christen Democratische Studenten en - als agr - kandidaat voor de job van CVP-voorzitter Swaelen, is een echt politikus. Zijn houding tegenover Loko was dan ook veel minder strak, hier en daar zelfs onduidelijk. 'Humphrey' vond

dat er ook bij Ekonomika iets moest veranderen en wou te een kompromis veranderen. Zijn ploeg eist geen nieuwe stemmen meer, al "kunnen wij ons niet permitteren dat wij opzij gezet worden door een kring als Eoos". En over een zesde, regulereende en koördinerende raad geen woord in hun ekstra editie van De Standaard.

In het algemeen stond er overigens heel veel niet in Humphrey's programma. De 16 pagina's van hun programmakrant stonden vol met personeelsadvertenties en lovende artikels over het management van Bekaert of Suchard, twee van hun sponsors. Volgens Hendrik Bogaert wil dat niet zeggen dat zijn ploeg niet met ideeën rondloopt en hij verzekert ons dat we slechts een beknopte syntese van zijn programma lezen. "We wilden de zaken kort maar geprofileerd uit de doeken doen, zodat de mensen het beter snappen."

Hoe het ook zij, de economisten wordt een degelijke onderwijswerking beloofd, nieuwe statuten voor Ekonomika, een oplossing van de Loko-kwestie en verder een 60-vaten-TD, een jubileumweek, een Wielerronde van Leuven en een poëzieavond in de Aula Maxima. En als het aan Hendrik ligt komt er volgend jaar elke week iemand van Ekonomika langs in de les, waarmee hij de prijs wint van de meest ongelofwaardige kiesbelofte.

Lol

Wel geloofwaardig daarentegen was het voorstel om de onderwijswerking van Stukokom te integreren in de kringwerking. Dat zou dan structureel moeten vertaald worden in de nieuwe functie vice-preses onderwijs. Daarmee zou de werking van Ekonomika een stuk in de richting van de andere kringen evolueren, die traditioneel een onderwijsverantwoordelijke in de ploeg opnamen. Alleen ging ploeg Humphrey niet zover om nu al iemand aan te duiden voor deze werking. Probleem is immers dat in Ekonomika enkel leden mogen stemmen. De onderwijsafgevaardigde moet echter alle economisten kunnen vertegenwoordigen. Afgeschaffen van het voorbehoud aan stemrecht voor leden stund echter ook bij Humphrey niet ter discussie.

Als u nu dacht dat er geen ploegen deelnamen aan de verkiezingen had u het mis. Stijn zelf had gemeend een satellieploeg in het leven te moeten roepen om wat leven in de brouwerij te brengen. Uiteindelijk bleek dat niet meer nodig te zijn en 'Primo' kwam dan ook niet uit de startblokken. Ploeg Blanco liet wel van zich horen en wilde schijnbaar zelfs even als een serieuze ploeg bestempeld worden. De ploeg bestond alleen uit mensen van EW en wenste de verkiezing te "overleven, langs een in deze fakulteit ongekend medium: een boodschap".

Hoofdidee was dat de mensen van 'zuivere ekonomie' te weinig in de kring aan bod komen - geen van de twee grote ploegen had een vice uit EW - en dat Ekonomika op inhoudelijk vlak meer naar buiten moest komen. Bovendien stelde men vragen over de winst die Ekonomika maakt in de bar of in de kursusdienst: moet dat echt zoveel en waar gaan we die voor aanwenden? Op het debat - waarvoor dit jaar tussen haakjes wel 150 man was komen opdagen - pleitten deze heren zelfs voor een toetreding tot Loko in een systeem van 1 kring, 1 stem. Niet serieus meer? Feit is dat dit jaar een groep economisten zich van hun andere kant hebben laten zien en dat Ekonomika veel minder eensgezind lijkt te zijn over inhoudelijke kwesties als het presidium in het verleden deed uitschijnen. Alleen jammer dat ploeg Blanco in de jaarvoorstellen enkel de achteruitstelling van EW in de kringwerking naar voor bracht. Hendrik Bogaert beweert overigens dat hij verschillende mensen van EW, waaronder mensen van ploeg Blanco zelf, gevraagd heeft om in zijn ploeg te komen.

Vijfde en laatste ploeg: Ploeg Wij, die meende 'de vriendschap' te moeten bepleiten, tussen de kringen, maar ook tussen België en Zaire. Deze ploeg wilde niets serieus naar voor brengen, al lieten ze in hun grappen meer dan eens hun afkeer voor de barnumkampanje van de grote ploegen blijken. "Op onze affiches staat een banaan en een zak frieten. De symboliek is duidelijk: in plaats van een ton bananen uit te delen, tekenen we gewoon een banaan, wat evenveel genoegdoening geeft." Ook voor hen een prijs: de meest vindingrijke ploeg.

Eigenlijk had haast niemand verwacht dat een ploeg van absolute meerderheid zou kunnen halen in de eerste telronde, en de uitslag die donderdagavond op de kieskantus uit de bus kwam mag dan ook spektakulair genoemd worden. Humphrey haalde 66,8% van de 1620 stemmen, Stijn slechts 20%. Nu is logica in verkiezingsuitslagen vaak ver te zoeken, toch durven wij met een gerust hart stellen dat het schandaalige rond Stijns Oude Markt-koncert van vorige dinsdag hem veel stemmen heeft gekost. Hij was door het Neutraal Komitee - door de economisten zo banaal Neukom genoemd - gestraft omdat hij voor het begin van de kampanjeweek al affiches voor dat concert had geplakt. Hij moest drie voorstellingen in de les passen en mocht zijn kop niet laten zien donderdag voor het kieslokaal. Maar achter die straf zat veel meer.

Jackson

Het concert van dinsdag werd niet door de ploeg zelf op poten gezet. Stijn zocht voor de organisatie Mil Vandezande aan, de man achter Markt Rock, een professional en die bracht uiteindelijk 5000 man op de Oude Markt. De sponsor, een whiskymerk, kwam met het nodige geld over de brug - een slordig miljoentje - maar stelde daar dan wel een aantal voorwaarden tegenover. Zo moest er, om voldoende mensen te bereiken, meer dan een week van te voren worden geplakt. En dat gebeurde dan ook, ondanks Ekonomika's kiesreglement. Er kwam een affiche waar enkel het embleem en niet de naam van de ploeg op stond vermeld. Men beloofde wel een stunt om vijf voor twaalf. Volgens de versie van Stijn kon Ploeg Humphrey deze affiches niet uitstaan en hebben leden van de ploeg de affiches van de muur gehaald.

Feit is dat Hendrik Bogaert midden in de eksamen een proces verbaal in zijn bus vond - met dif-fouten dan nog wel - en dat er klacht is ingediend door de advocaat van 'De tijd tikt productions' tegen het vernielen van de muurposters. Humphrey ontkent dat hij hieraan heeft meegewerkt en zegt dat de plakcampagne van Stijn bij de economisten een golf van antipatie heeft veroorzaakt en dat mensen spontaan de affiches hebben afgetrokken. Hij zegde het trouwens te betreuren dat men de dingen op straat heeft gegooid in plaats van in de vuilbak. Wat er ook van zij, de hele zaak heeft Stijn ernstig parten gespeeld. Vooral het feit dat hij het concert niet zelf schijnt te hebben georganiseerd, heeft hem veel stemmen gekost. Zelfs het plakken was uitbesteed, aan 10 frank per affiche.

Frisko

Voor de rest verliepen de verkiezingen volgens het bekende stramien. Om binnen Ekonomika kans te maken op een overwinning moet je voor anderhalf miljoen (1.500.000!) aan sponsoring bij elkaar zoeken en uren van je slaap laten voor herhaalde budgetcontroles. Humphrey vond voor 500.000 in cash, de rest in natura, al moet je zoets heel ruim zien. De economisten versierden gratsvaten, doekjes, boter en barbecueworstjes, en zelfs voor hun affiches - bij Humphrey tot twee meter groot - hoefden ze niets te betalen.

Dat dergelijke 'Alles moet weg'-kampanjes tot uitspattingen leiden was woensdagmiddag duidelijk te merken in de Dekensteraf. Er werd niet meer uitgedaald maar gewoon weggegooid. Bijwijken moest je zelfs opletten om geen frisko of zak chips tegen het hoofd te krijgen. Ondertussen konkurdeerden de grote ploegen met stunts om het meeste volk aan hun tapkransen te krijgen. Ook woensdagavond werd er met drank gegooid, toen de Confetti's hun eerste en meteen ook laatste optreden brachten in Leuven. Het new beat-groepje kreeg eieren en bier naar het hoofd en werd na tien minuten door hun manager van het podium geslept.

Na de verkiezingen kondigde Hendrik Bogaert aan dat hij volgend jaar een beperking van de budgetten zal bepleiten en hij dacht er zelfs aan als toekomstig voorzitter van het Neukom een reglementering hierover uit te werken. We zijn benieuwd.

Barth Capéau
Jan Van der Linden

REDAKTIONNEEL

Brood en spelen

Vorige week stonden de kringverkiezingen centraal: iedere muur, elke plakzuil hing onder de affiches. Op zich zijn de presidiumverkiezingen een belangrijk moment voor de studentenbeweging. De fakulteitskringen kiezen hun verantwoordelijken voor het volgende jaar. Tegelijk spreken zij zich uit over een beleid, over 'de politiek' die de kring in de toekomst zal volgen. Eventueel straffen of belonen zij de voorbije werking, indien een kandidaat zich opstelt als de verderzetting van het huidige presidium. Het is bovendien steeds de gewoonte geweest dat iedere ploeg er een erezaak van maakt zich ludiek voor te stellen, en dat is maar goed ook. Zo zijn sinds jaar en dag de Leuvense geplengheden, in teorie.

In de praktijk zien we de laatste jaren dat sommige bizakken enorm aan belang winnen. Bepaalde ploegen misvormen hun campagne tot één reusachtige Brood-en-Spelen-demonstratie. Het programma verschuift helemaal naar het achterplan - op de debatten zit slechts een erg beperkte fractie van het totaal aantal stemmers - terwijl de manier waarop, de glanzende verpakking en de show de volledige aandacht krijgt. Men dingt naar de gunst van de kiezer met de grootste stunt, de leukste saucijzen, het meest gratisse optreden van Fob de Nijss of de Kreuners. Kandidaat-presessen proberen de kiezer vooral te imponeren: als ik dit in één week of twee dagen kan klaarspelen, toont dit wel tot wat ik volgend jaar in staat ben.

Veel kandidaten leven blijkbaar met de *idée fixe* dat zij hun doel niet kunnen bereiken zonder een kostelijke campagne. De kansen op winst worden niet zelden afgemeten aan het aantal honderdduizenden cash of natura-sponsoring die men kan bijenschrapen. En inderdaad, een barnum-aanpak kost veel geld. Ekonomika, en in mindere mate VRG en VTK, kennen deze aanpak sinds jaar en dag. Men fluisert wel eens dat de preses-vermelding van zo'n grote kring op je sollicitatiebrief je carrière aardig vooruit helpt. Dat zou een verklaring kunnen zijn voor de grote gedrevenheid én het vele geld waarmee bepaalde ambitieuze kerels achter de presesfunctie hangelen. Echt gek wordt het pas als kleine kringen - dit jaar bijvoorbeeld Historia en Kilo - menen dat het zo hoort, en ook achter sponsors op zoek gaan. Terwijl het in deze middens meestal geen kunst is om met 0 frank sponsorgeld preses te worden.

Zo'n grootse aanpak van de kringverkiezingen roept wel enkele vragen op. Een eerste vaststelling is dat men het zonder kapitaal blijkbaar niet meer haalt. Steun van grote bedrijven is noodzakelijk. De preses - of zijn campagneleider - met de beste *bevoorrechte kontakten* met de bedrijfswereld heeft ogenschijnlijk de meeste kans. Bedroevend, want wat bijvoorbeeld de ploeg te vertellen heeft over POK's, eerstejaarsopruiming of kursusdienst komt soms nauwelijks aan bod. De meeste ploegen profiteren zich trouwens niet via hun programma's - die zijn vaak ongeveer identiek. Om de gunst van de kiezer te winnen speelt men vooral de platte campagne uit, of schuift men de persoon van de kandidaat-preses naar voor. De vergelijkingen met de allerleischste gewoonten in de Belgische politiek liggen voor de hand: enkele 'bekende koppen' nemen het tegen elkaar op, en die grote namen hopen het meeste succes te halen met braderijen in regelrechte Vandenboeynantsstijl. Penselen met kompot worden enkel vervangen door liters bier, pannekoeken met suiker of gezouten nootjes.

Koreografie als therapie

“We willen de stap naar de maatschappij mogelijk maken”

Dat mode iets voor gekken is, wisten we al na vijf minuutjes kijken naar de nieuwste Parijse zomerkollektie. Vergeleken bij wat daar rondloopt, is het Michelinmannetje een ordinar gekleed heertje zonder verbeelding. Dat modedefilés echter ook een therapeutisch effect kunnen hebben voor de mannequins wisten we nog niet. Vatna Breselow van Güterbois bewijst het aanstaande woensdag in de Stadschouwburg.

Zowat een jaar geleden groeide bij Karel Pyck, hoogleraar Kinder- en Jeugdpsychiatrie het idee de aantrekkingskracht van mode op kinderen met emotionele en gedragsproblemen te gebruiken in een nieuwe therapievorm: modekoreografie als nieuwste vorm van kunsttherapie. Meer dan vijf maanden lang volgden 17 meisjes van het Medisch Pedagogisch Instituut (MPI) in Bierbeek een intensieve bewegings- en dansopleiding bij Vatna Breselow, modekoreografe (van onder andere 'Jongeren Expo 87') en directrice van een mannequin- en etiket- en school. In november 1988 showden ze dan, samen met enkele studenten van de afdeling Kinder- en Jeugdpsychiatrie, de Belgische winterkollektie. Het experiment werd als een groot succes onthaald zodat besloten werd het project verder te zetten en uit te bouwen.

De wijze waarop men zich gedraagt en beweegt drukt vaak uit hoe men zich voelt en vice-versa. Koreografie, het gracieuze bewegen op muziek, bevordert de integratie tussen lichaam en geest en verhoogt derhalve het zelfwaardegevoel. Die integratiegedachte wordt bovendien concreet gestalte gegeven doordat de meisjes van het MPI samenwerken met studenten en stagiairs die werken in de hulpverleningssector.

Veto: *U werkt nu al bijna een jaar samen met meisjes die ernstige gedragsproblemen hebben gekend en die meestal uit een kansarm milieu komen. Hoe kan u hen helpen?*

Vatna Breselow: «Wat ik na al die maanden begrepen heb, is een vakgebied (jeugdpsychiatrie, nvdr) waarmee ik helemaal niet vertrouwd ben, is dat er een instantie zou moeten worden opgericht waar volwassenen, ouders die problemen hebben met kinderen, naar toe kunnen. Maar dat is niet mijn opdracht, mijn taak bestaat erin kunsttherapie te brengen zodat we kinderen op een nieuwe manier kunnen benaderen en zodat wij hun problemen nog beter kunnen oplossen. Kunsttherapie is een methode die voor het eerst werd toegepast door de echtgenote van Carl Orff. In haar methode staat de muziek als therapie centraal, maar er zijn ook kunsttherapieën waarin gewerkt wordt met beeldende kunsten. En wij trachten nog een derde methode te ontwikkelen: kunsttherapie door middel van koreografie.»

Breselow: «In mijn koreografietraining boeteer ik eigenlijk mijn mensen, zonder daarbij hun persoonlijkheid te willen veranderen. Ik tracht wel hun persoonlijkheid te verhogen om zo de drempel naar de maatschappij toe af te breken of om het in één woord samen te vatten: integratie. Dat is de kern van de hele zaak. Wij proberen voor de mensen de eerste stap naar de maatschappij zo gemakkelijk mogelijk maken. Wij trachten hen voorreest hun eigen persoonlijkheid te doen erkennen.»

Veto: *U werkte met 25 stagiairs en slechts 17 MPI-meisjes. Is dat geen verhouding?*

Breselow: «Er zijn stagiairs bij uit wel 8 of 9 verschillende studierichtingen die zich nu en in de toekomst willen inzetten voor probleemjongeren. Door die stagiairs en studenten in te schakelen hebben we ervoor gezorgd dat onze vorm van kunsttherapie in de toekomst

zal worden voortgezet. Door mee te werken aan die koreografie leren zij zich dus ook integreren in de problematiek van hun latere beroep.»

«Nu werken er inderdaad wel veel stagiairs mee, maar dat is niet meer dan normaal. Natuurlijk is het ook de bedoeling om meer en meer meisjes in te schakelen. Het is echter geen werk om dadelijk met een vijftigtal MPI-meisjes te beginnen. Toen wij begonnen te trainen voor de show, konden de meisjes zich geen vijf minuten concentreren. Ik moest voortdurend pauzes inlassen. Ik had toen mensen nodig waarop ik kon terugvallen. Het is tevens een veiligheidsgeheel ieder zijn precieze plaats, ik heb dus mensen nodig die het één en ander kunnen opvangen als iemand een foutje maakt.»

«Aan deze show – een uitgewerkte versie van de show uit november '88 – werken trouwens drie nieuwe meisjes mee. Het verschil tussen die nieuwe meisjes en de anderen was ongelooflijk frappant. Die nieuwelingen hadden voortdurend de typische concentratieproblemen. Maar nu vond ik steun bij de andere meisjes van de groep die die nieuwelingen aanzetten om te blijven werken. Het is dus heel goed mogelijk op termijn steeds meer MPI-meisjes in te schakelen in het project.»

Breselow: «Die samenwerking tussen de stagiairs en de meisjes verliep trouwens heel soepel. Ze vertrokken allebei namelijk van volkomen dezelfde basis: van koreografie hadden ze nog geen kaas gegeten. Toen ik de video van de voorstelling eens vertoonde zei iemand: «Aan deze scène werken blijkbaar alleen stagiairs mee.» Welnu die scène werd gespeeld door net evenveel stagiairs als MPI-meisjes. Een beter voorbeeld van integratie is er toch niet.»

Veto: *De koreografie voor een modeshow is toch erg beperkt. Moet daar zolang voor getraind worden?*

Breselow: «Ik wil dat zij woensdag een echte, artistieke, professionele modeshow brengen. Om dat te bereiken heb ik hun lichaamsdruk, hun gevoel voor ritme en hun mimiek echt moeten uitbuiten. Ik heb eerst maanden moeten werken aan het bijbrengen van een mooie, elegante houding. Vervolgens heb ik gewerkt aan het artistieke aspect van de modeshow. Ik heb nu een

modekoreografie ontworpen die ik ook zou ontwerpen voor professionele mensen.»

«Een modeshow beperkt zich al lang niet meer tot op-en-neer defilerende mannequins. Reeds in 1966 ontstond er een nieuwe trend in de modepresentatie. Het werd veel teatraler: de mannequins kwamen op in groep en ze voerden ook enkele danspasjes uit op muziek. Die muziek veranderde samen met de kollekties van stijl, of men werkte rond enkele

temata zoals 'de western' of 'de gangsters'. Nu is men zelfs zo ver dat de mannequins af en toe ook iets zeggen.»

«In onze show zitten wel twaalf verschillende passages, elk met zijn eigen thema, zijn eigen muziek, zijn eigen kollektie. We hebben bijvoorbeeld een prachtige West Side Story-passage. Daar zie je pas goed wat wij eigenlijk allemaal kunnen met onze lichaamsdruk, hoe wij ons kunnen inleven in een presentatie.»

Veto: *Wanneer u de meisjes voortdurend bepaalde pasjes oplegt dan beknout u toch hun creativiteit.*

Breselow: «Als ik mijn shows kreëer dan hou ik altijd rekening met het sociale aspect van de opbouw van zo'n show. Ik probeer dus telkens voor éénieder iets speciaals te scheppen, hetzij in de keuze van de kledij, hetzij in de keuze van de muziek. Je moet bedenken dat niet elke

kollektie, elk aksessoire past bij elk gezicht. Elkeen moet eigenlijk een passend gezicht hebben bij een passend kledingstuk. Anders kan je het vergeten. Ik moet immers ook aan mijn publiek denken. Die mensen wil ik ook iets geven.»

«Toch hadden de kinderen ook een zekere inspraak. Ik leg hen bijvoorbeeld een zelfgemaakt ontwerp voor en zij zeggen: «Het is wel mooi, maar die brede broeken dat is toch maar niets.» Daar probeer ik dus rekening mee te houden. Maar ik moet ook rekening houden met mijn mode-gevoel: die brede broeken komen weer in de mode.»

Bart Dobbelaere
Stefan Moens

Woensdagavond om 20.30 u kan je het koreografieproject bekijken in de Stadschouwburg. Zie onze voortreffelijke Agenda.

Presidiumverkiezingen Germania

Weinig germanisten en veel presidium

Wat in sommige fakulteiten uitgroeit tot het grootste non-event van het jaar is voor de Germaniakring – behalve wat ludiek geroep en studentikoos geschreeuw in de kantlijn van één of ander kollege – een bijna serene, onopvallende gebeurtenis. Het elektoraal engagement is onder germanisten zo laag dat het nu al vier jaren geleden is dat er nog eens twee ploegen waren die streden om het presidiumschap. Stemmen betekend dus, net zoals het jonge verkiezingssysteem in de Sovjet-Unie, meer- of tegenstemmen.

De verkiezingen zijn zo onopvallend voorbijgegaan dat slechts één of vijf germanisten zich geroepen heeft gevoeld om op donderdag 13 april een (tegen)stem uit te brengen op de kandidatuur van een *derdertigkopig* presidium. Geen debatten, geen shows, geen gesponsorde affiches noch ballons, zelfs geen belegde broodjes, maar wel een dun pamfletje waarin functie per functie het 'nieuwe' presidiumprogramma wordt uiteengezet. Dat programma is niet echt vernieuwend in vergelijking met dat van vorig jaar, maar het presidium is wel in twee opzichten grondig aangepast.

Men heeft ten eerste het presidium uitgebreid tot een dertigtal leden omdat dit jaar gebleken zou zijn dat er voor sommige taken een gebrek was aan vrijwilligers. Door de groep te vergroten wil men ook aandacht besteden aan de betrokkenheid van de studenten bij het

bestuur en de activiteiten van Germania. De tweede verandering houdt in dat voor deze uitbreiding voor een groot deel een beroep wordt gedaan op studenten uit de eerste kandidatuur.

Die drastische uitbreiding met eerste-kannern heeft bij velen heel wat vragen opgeroepen in verband met de efficiëntie en de kwaliteit van het Germania-bestuur. De kritiek kwam veel te laat en heeft zich daarom niet echt in een alternatief programma kunnen organiseren, maar is daarom niet minder terecht. Het gevaar is bijvoorbeeld niet denkbeeldig dat de eerste-kannern van dit jaar – of met andere woorden de tweede kannern van volgend jaar – hun presidiumtaken minder goed zullen vervullen. Tweede kan is immers een jaar waarin nog serieus geblokt moet worden.

Uit het groot aantal tegenstemmen dat is uitgebracht (gemiddeld 10 procent

tegenstemmers per presidiumfunctie) kan worden afgeleid dat vele germanisten vinden dat presidiumtaken het domein moeten blijven van eerste licentie-studenten: «Het presidium moet verkozen worden uit tweede-kannern. De eerste kannern krijgen hun kans nog, de tweede lissers hebben de hunne gehad. Als iedereen die germaanse begint al meteen het presidium in wil en de huidige trend naar 'uitbreiding' doorzet, komen we in een toestand terecht waarbij het hele presidium zal bestaan uit vijftig eerste-kannern», luidt het in het pamflet van de 'dissidente groep' Tongkus. Daar valt natuurlijk wel iets voor te zeggen, maar anderzijds zou men zonder de eerste-kannern nooit aan het gewenste aantal komen om alle posten te bezetten. Een kwestie van pure noodzaak dus. En hopelijk waarborgt het de volgende jaren een zekere continuïteit.

Een ander gebrek punt is dat het nog altijd zeer moeilijk is om studenten uit andere universiteiten (Ufsal, Kulf, Uf-sia) te betrekken bij het presidiumgebeuren. Omdat de verkiezingen altijd lang voor de eigenlijke 'ambstermijn' plaatshebben worden die studenten in oktober eigenlijk voor voldongen feiten geplaatst. Hoopvol is in ieder geval dat het pasverkozen presidium beloofd volgend jaar meer werk te maken van het eerste-licentie-onthaal.

Er is ook nog een programma. Het kersverse presidium onder leiding van Freddy De Preter en Yo. De Beule (respektievelijk preses en vice-preses) wil naast een betere doorstroming van informatie, werk maken van de herwaardering van het germanistendiploma. Ook de permanentie wordt beter uitgebouwd. De onderwijsverantwoordelijken willen het Erasmusprogramma verder promoten, 't Germaantje belooft meer roddels, de sportverantwoordelijken willen uitstapjes naar de Ardennen en multi-sportnamiddagen organiseren en animatie belooft zelfs kulturele reises naar Amsterdam en Parijs en gastronomische uitstapjes naar de bierfeesten in München, een kampeerweekend, ...

Stefan Moens

MOOIE KNAAPJES - Het Stuc-filmsetzoen loopt naar zijn einde. Voor men in mei uitpakt met de mini-retrospektieve David Cronenberg, vallen nog drie afzonderlijke films te bekijken. De eerste daarvan is Broken Noses, het filmdebuut van Bruce Weber, een Amerikaans fotograaf die vooral bekend is door de sensuele weergave van mannelijke spierkracht. Gebruik makend van documentaire beelden en interviews scheit Weber in zijn film een beeld van het reilen en zellen in een schoolje voor jonge bokkers. 'Broken Noses' gaat dan ook over macho- en lichaamskultuur. De knaapjes wordt aangeleerd 'stoer' te zijn, maar diep binnenin zijn hun hartjes nog erg breekbaar. Zelfs Andy Minsker, de trainer die de hele film door in bloot bovenlijf loopt te paraderen, blijkt niet ongevoelig. Maar omdat de film zich helemaal in een mannenwereld afspeelt, krijgen hun gestoel, geworsten en de daarbij aansluitende intimiteiten al snel een homo-erotische lading mee. Verschillende recensenten zagen de film dan ook in meerdere of mindere mate als een 'vrijpartij', een 'soft kinderporno' die ook al aanwezig was in Webers fotowerk: atletische jongetjes gaven sexy poses voor advertenties voor ondergoed. Iemand noemde de film een 'glove story'. Hoe jongetjes in liefde met mekaar leven dus, in het Stuc op 20, 21 en 22 april. Vergeet uw zakdoek niet. (JR).

TESISWIJZER

Dames (m/v)
laatstejaars,

Waarom

PLAKLETTEN?

(of misschien iets beter)

als je de voorpagina van je tesis ook kan laten

ZETTEN

Snel, goed en goedkoop.

bij Alfaset cv
's Meiersstraat 5
(eerste verdieping)
3000 Leuven

Veto sprak met Gerrit Timmers

"Ik geloof niet in die kinderlijk eenvoudige stukken"

Vorige week hadden wij heel wat lof over voor 'On wings of art' van het Studio's Onafhankelijk Toneel. De twee acteurs Gerrit Timmers en Marc Warning rekenen in de voorstelling dan ook helemaal af met alle maffe klischees die het hedendaagse toneel rijk is. Bovendien is hun stuk ook nog eens een verfrissend eksoop over hoop. Nu de eksamen in aantocht zijn, kunt u die vast wel gebruiken. Speciaal voor de meest ontmoedigen onder u legden wij Gerrit Timmers, die het stuk schreef, het vuur aan de schenen. En zie: hij geloof niet altijd dat u zult komen kijken.

Veto: Er wordt door critici nogal eens gewezen op de overweldigend grote dekors die jullie elke keer gebruiken. In hoeverre kunnen zo'n grote konstrukties nog functioneel zijn, meer dan wat fraaie franje?

Timmers: «Wat de kritici betreft, die kennen ons werk dan toch niet. Zij doelen op de opera die wij gemaakt hebben. Dat was er weliswaar een met een groot decor, maar het ging ook om een groot toneel. We hebben teater gemaakt waarbij het publiek zich als een voyeur ging beschouwen. Alles was zo groot en de toeschouwer kon er niet bij. Maar dat was dan ook de bedoeling.»

«In 'On wings of art' spelen we in een moderne villa, die je in een ver land moet situeren. Het is heel belangrijk dat wij het publiek in die villa ontvangen. Nu staan de mensen niet meer buiten te kijken, ze moeten er in. Toen we 'Absolute Kunst' tot dit stuk hadden herschreven, kregen we zo langzamerhand het gevoel dat we het publiek moesten ontvangen in een ruimte van onszelf. Dat had ook een praktische kant: we wilden ze overal kunnen meenemen, en op die manier een flexibel teater hebben.»

Veto: Het belang dat jullie aan het decor hechten doet wel vermoeden rijzen dat jullie van daaruit vertrekken. Je schept eerst een ruimte en bouwt van daaruit een stuk op.

Timmers: «Nee, zo werken we nooit. Het gaat altijd gelijk op. Met het ontwikkelen van het stuk ontwikkel je tegelijkertijd het decor. Soms is dat volkomen abstrakt, soms werk je met een duidelijke plaatsbepaling, zoals Alexandrie bij ons nu. Het blijkt dat het probleem dat je behandelt, één bepaalde vormgeving heeft nodig. Die dringt zich aan je op terwijl je schrijft, repeteert. Wij werken zo, dat je gebruikt wat door de spelers wordt ingebracht.»

«Op die manier krijg je enorme verschillen van stuk tot stuk. Er zijn voorstellingen die het gebruik van een minimum aan middelen vereisen, en er zijn er die je realiseert met een maximum aan middelen, terwijl er nauwelijks een akteur op de planken staat.»

Golf

Timmers: «In 'On wings of art' moet het decor ervoor zorgen, dat je het gevoel hebt dat je in een ander land bent. De twee schilders in het stuk zijn *displaced*, uit hun gewone omgeving gehaald. Het is een omgeving die ze niet kunnen beheersen. De tentoonstelling van hun werk flopt. Maar zelfs al hadden ze daar suks mee gehad, dan zaten ze toch nog met het gevoel, dat ze geen greep op hun omgeving hebben. En met dat gevoel moet je ook het publiek opzadelen.»

«Oms decor is een heel mooie plek om de zelfverzekerdheid van het tweetal los te waken. Ze worden in elkaars armen gedreven en op een bepaald moment moeten ze tegenover mekaar tot bekentissen overgaan. Dan volgen de vragen: hoe staan we ervoor? Wat kunnen we doen?»

Veto: Jij zegt dat het stuk er een van hoop is. De twee gesjeide schilders erkennen elkaar omdat het sukses uit

blijft. Getuigt dat niet veeleer van een troosteloze berusting?

Timmers: «Het stuk is ontstaan doordat mij hopeloze gevallen bekend waren van mensen die het niet meer zagen zitten. Iedereen kent wel zulke mensen, het hoeft niet eens om kunstenaars te gaan. Je kunt jarenlang denken een zekere positie te zullen veroveren, je idealen te realiseren maar uiteindelijk moet je ontdekken dat je als leraar voor de klas bent geïndigd. Niet dat daar iets op tegen is, maar er zijn toch heel veel mensen die een andere ambitie hebben.»

«Ik heb echter ook van nabij meegemaakt dat mensen, die niet erkend werden, niet opgehouden zijn met wat ze wilden doen. Schilders gingen door met schilderen. Ze weten wel dat hun werken nooit in de kollektie van Jan Hoet zullen terechtkomen. Desondanks is het enige wat ze willen, schilderen, en dus gaan ze daarmee door. Bij die houding sluit ik me graag aan. Als schrijver ben ik me toen gaan afvragen wat de motieven van die mensen zijn. Waarom ga je door? Daarom gaat het in het stuk ook om beeldende kunstenaars: in tegenstelling tot teatremensen hebben die lui een heel eenzaam beroep. Teater is erg sociaal, je bent er nooit alleen.»

«Dit stuk zegt ook mensen aan te spreken die geen kunstenaar zijn, omdat het over idealen gaat. Hoe je ze koestert en ze daarna kwijtraakt, want een ideaal is niet iets dat je eenmaal krijgt en dat onveranderd in je blijft. Dan kun je cynisch worden en zeggen dat je geen idealen nodig hebt, maar dit is geen cynische voorstelling, en ik ben geen cynisch mens. Ik geloof in idealen, en ik geloof dat je ze heel hard nodig hebt. De voorstelling gaat over de pijn dat het met je idealen niet gelukt is. Dat geeft een erg wanhopig gevoel, maar het wil niet zeggen dat er niets méér is.»

Veto: Vind je van jezelf dat je geslaagd bent als kunstenaar, of hou je met dit stuk een spiegel voor?

Timmers: «Soms vind ik dat ik geslaagd ben, en soms ook weer niet. Dat zijn golfbewegingen. Je wordt bijvoorbeeld heel slecht in de pers ontvangen, en toch heb je het idee dat je precies hebt gemaakt wat je wou maken. En soms kunnen mensen zeggen dat het goed gedaan is, maar zelf zou je er liever mee ophouden. Die respons heb je wel nodig. Als je die niet krijgt, dat is dodelijk.»

Ongeveer

Veto: 'On wings of art' is een erg compleks stuk. Er wordt gespeeld, er zijn projecties van dia's en films. Dat zijn allemaal aparte lijnen die een eigen leven gaan leiden. Verzwart dat niet nodeloos het stuk? De toeschouwer kan zo overvonderd raken, dat hij afknapt.

Timmers: «Nou, die lijnen hangen wel allemaal samen. Het zijn geen volstrekt willekeurige dingen die ik uit de kast heb gepakt, ze lopen niet langs elkaar heen.

Natuurlijk gaan ze wel een beetje en eigen leven leiden, maar je krijgt ook een soort gelaagdheid. Er is geluid, je ziet dia's en actie, maar waar je ook naar kijkt: het verhaal blijft onherroepelijk doorgaan. Nu zijn er wel mensen die wegduwen. Ze horen het verhaal niet meer en kijken alleen nog maar naar de plaatjes. Dat vind ik niet erg.»

«Wat ik wel erg vind, dat zijn van die stukken die van zulk een kinderlijke eenvoud zijn, dat ik er niet meer in geloof. Dat boeit me niet. Ik wil een gekompliceerde structuur, waarin mij veel wordt aangeboden. Je mag daar wel veel in overdriven. 'Absolute kunst' moesten we herschrijven omdat het evenwicht tussen al die lijnen zoe was. We merken dat de toeschouwers door de bomen het bos niet meer konden zien. Maar een zekere kompleksiteit moet je hebben. Ik hou van openheid. Toneel is voor mij, dat mensen met de dingen die ze zeggen, nog wel iets heel anders bedoelen. Ik wil niet dat er gezegd wordt: die kant moet je op.»

Veto: Is dat een kritiek op Maatschappij Discordia? Die proberen vaak als het ware een greep op het publiek te krijgen door het geven van een richtlijn.

Timmers: «Dat is meer een onderhuidse kritiek op mijn eigen eksistentie. Ik zou namelijk zelf kunnen gaan zeggen: zo dient dat te gebeuren. Na een tijdje denk ik dan weer: nou ja, ongeveer zo. En dat is precies zoals ik speel.»

Paul Demets
Johan Reyniers

'On wings of art' valt nog de hele week te bekijken in de museumbewaarplaats van de NMBS. Reserveren op het Stuc is aangeraden, ☎ 016/23.67.73.

Poëzie in Vlaanderen 1955-1965

Toen er nog barbaren waren

Onder de titel *Barbaar in mijn mond* werd vorige week in het Erasmushuis een tentoonstelling geopend over de poëzie tussen de jaren 1955-1965. Professor Hugo Brems en NFWO-navorser Dirk De Geest, de initiatiefnemers van dit project dat vooral door studenten wordt gedragen, willen met deze tentoonstelling een beeld ophangen van het literaire klimaat van een van de meest produktieve en creatieve periodes die de Vlaamse literatuurgeschiedenis gekend heeft. Het vormt meteen ook het vervolg op de vorig jaar georganiseerde tentoonstelling *Wij bloeien maar bloeien vergeefs* die de jaren 1945-1955 behandelde. Aansluitend bij de tentoonstelling is bij Acco een boek verschenen met dezelfde titel. Daarin wordt in een uitvoerig essay een overzicht gegeven van de Vlaamse poëzie uit de betreffende periode en van haar kulturele en politieke achtergrond.

Het was niet alleen de welvaartsmaatschappij die een doorbraak kende op het einde van de jaren vijftig, ook op cultureel vlak vond nogal wat verschuiving plaats die de traditie aan het wankelen brachten. Jazzmuziek en de plotse bloei van het Franse chanson deden de grenzen tussen klassieke muziek en amusementsmuziek verschuiven. Hoewel ook de tentoonstelling en het daarbij aansluitende boek daarover geen uitsluitend geven, moet de invloed van jazz en het chanson zeer groot geweest zijn in artistieke middelen.

Vuur

Ook de beeldende kunst was aan vernieuwing toe: in het Antwerpse Hessenhuis trad de avant-garde als groep G58 naar voor en bewerkte de doorbraak van de moderne kunst in Vlaanderen. De dichter Adriaan de Roover getuigt daarover: "Het avant-gardisme had eindelijk een tempel, waar plastische kunstenaars en dichters elkaar vonden."

Wanneer het nog maatschappelijk geëngageerde, modernistische tijdschrift *Tijd en Mens* (met o.a. Cami, Van de Kerckhove, Boon) in 1955 ophoudt te bestaan, lijkt het experimentele vuur in Vlaanderen voorgoed aangewakkerd te zijn. In hetzelfde jaar nog publiceerde Jan Walravens zijn bloemlezing *Waar is de eerste morgen?* waarmee het jonge, experimentele talent voor het eerst aan een groot publiek wordt gepresenteerd en in Antwerpen wordt het tijdschrift *Gard Sivik* gesticht. *Gard Sivik* was niet toevallig de naam van een Antwerps jazz-kroeg.

De redaktie zet zich al vroeg af tegen de machtspositie en de humanistische inslag van *Tijd en Mens*: "Reeds doen de in tijd- en mensverhoudingen nog als experimenteel beschouwde Van de Kerckhove en Cami geheel verouderd aan." Terwijl er door de vaste waarden (Karel Jonckheere, Gaston Bursens, Hubert van Herreweghen, Jos de Haes e.a.) dichtig werd voortgedacht, wordt er in de kringen van *De Tafelronde* (rond Paul de Vree en Adriaan de Roover) en *Het Kahier* (rond Ben E. Klein) gesleuteld aan een nieuwe poëtika, die de primautéit van het experiment-op-zich predikt.

Paddestoelen

Deze experimentele dichters van na *Tijd en Mens* willen alleen woordkunst en taalspel brengen en de etische taak van de poëzie wordt definitief overboord gegooid. De periode 1960-1965 is zeker één van de meest dynamische en creatieve in de geschiedenis van de Vlaamse poëzie. Talloze (marginale) tijdschriften schieten her en der als paddestoelen uit de grond en verdwijnen soms even vlug als ze waren verschenen. "Wanneer twee dichters samen een ganse zaterdagavond uitgingen zonder ruzie te maken, werd er een nieuw tijdschrift opgericht." merkt de dichter Bobb Bern daarover lakoniek op. De homogeniteit die de experimentele beweging tot dan toe had gekenmerkt was daarmee voorgoed verdwenen. Goedbedoelde pogingen om verscheidene tijdschriften onder een zelfde programmatische noemer te verenigen mislukten.

Het duurt niet lang meer vooraleer de

eksperimentele poëzie wordt gekanoniseerd en geïnstitutionaliseerd. Alleen het tijdschrift *Labris* weet het experimentele vuur op een konsekwente manier brandende te houden, vooral omdat het zich inschakelt in de internationale undergroundcultuur o.m. van de Amerikaanse beat-generatie. Maar met de oprichting 'an het tijdschrift *Yang* in 1963 en de overname van de *Gard Sivik*-redaktie door onze noorderburen in 1964 is het experimentele uur voorgoed voorbij en wordt het neo-realisme ingeluid.

De tentoonstelling brengt deze woele periode mooi in beeld. Zij is tweeledig opgevat. Via foto's, kleurrijke affiches en Expo-prullaria wordt een kronologisch overzicht geschetst van de aktualiteit van die dagen. De tentoongestelde bundels, manuskripten en portretten geven een fraai overzicht van het turbulente literaire leven in die tijd. Het is alleen jammer dat je als bezoeker niet onmiddellijk duidelijk gemaakt wordt dat ook de toonkasten kronologisch geordend zijn.

Bij het tentoongestelde materiaal sluiten ook de getuigenissen en de bloemlezing

in het boek aan. De bijdragen van enkele sleutelfiguren uit het toenmalige literaire strijdtonel relativeren de scherpe wijze waarop de verschillende kampen elkaar bekritiseerden. Zo kon het dat een gezaghebbend kritikus als Piet Thomas met veel genoegen zijn gal kon uitspuwen in een kritiek op Hugo Raes: "En daar steek ik de stupide bundel, het infra-animaal gekerf van het manasje doet niets Hugo Raes juichend in brand. Zonder wroeging."

Vandaag de dag zou zo iets niet onopgemerkt voorbijgaan, maar in die periode waren dergelijke krasse uitspraken schering en inslag. Frans Deputer met het allemaal mooi samen: "God, wat was een vaart hoolden wij door de Nederlandse Letteren! Met wat een niets ontziende branie schreeuwden we alles uit wat ons dwars zat! Met wat een ernst wrochten wij ellenlange essays die buiten de behandelde auteur en enkele andere critici wellicht geen kat las. Met wat een naïviteit geloofden wij dat we het literaire bestel konden veranderen!"

Paul Demets
Stefan Moens

Barbaar in mijn mond in het Erasmushuis (L&W), tot 12 mei. Open alle werkdagen van 10 tot 18 u., op zaterdag en zondag van 13 tot 18 u.

Barbaar in mijn mond,
ik verkondig de bloedende tondel der waarheid,
niet uit liefde maar uit nachtelijke zwaarte,
niet de vrede maar de hemelsbrede klaarte ik verkondig
in het ankerwerpend licht van God.

Want God, ik draag hem langzaam en gestadig
als de marmeren long van het water,
ik draag hem gulzig en verzadigd
in het zachte zadel van mijn slaap.

Lang in de zaaierende heuvels der handen en vruchtbaar,
lief in de leegte der trillende liefde
en in mijn lichaam reuws en mondeloos
of schreeuwend als de honger in de wortel.

© Paul Snoek, *Nostradamus. Gedichten*, 1964.

TESISGRIDS

Heren (v/m)
laatstejaars,

Waarom

PLAKLETEREN?

(of misschien nog slechter)

als je de voorpagina van je
tesis ook kan laten.

ZETTEN

Snel, goed en goedkoop.

bij Alfaset cv

's Meiersstraat 5
(eerste verdieping)
3000 Leuven

KRUUSWUURDRUUDSUL

Er zijn toch mensen die altijd geluk hebben in het leven. Neem nu bijvoorbeeld Erik Derycke van het Hogeschoolplein 3/349. Vorige week kreeg hij een album vol met stripdebutanten. Rotzooi die je gezien moet hebben om het te kunnen geloven. Maar nee, hij geeft niet op en blijft zijn inzendingen opsturen. En wie is deze week ons prijsbeest? Den Erik, natuurlijk. Hoe onze Erik zo twee weken achter elkaar wint, vraagt u zich - overigens gerechtvaardigd - af? De enige met de juiste oplossing. Hij wint dus de verhalend bundel van Rob Schouten. Wij kunnen het ook niet helpen. Schande, horen wij onze kruiswoordvrouwen krijsen in haar opkamtje. Volgende week is er een intimistisch romanntje van Emmanuèle Bernheim te winnen. Als u den Erik wil verhinderen een derde keer zijn boekenplank te verrijken, begint u beter meteen te puzzelen. Nu.

En nóg Vandeput

← vervolg van p.1

knap in mekaar en was kritisch, terwijl jullie anderzijds soms schrijven over braakpartijen na een brouwerijbezoek.

Paermentier: «Het gaat ook over andere onderwerpen. Je kan natuurlijk over het Seniorenkonvent (de overkoeping van de regionale clubs, die de 'traditionele' kantussen organiseren, nvr) kritisch schrijven, maar dat doen we niet met verslagen. Die zijn trouwens zo walgelijk niet. Die kantussen worden gesmaakt door een vrij grote groep van zeventiender studenten - alle jongens - aan deze universiteit. Bovendien heb je op zestien bladzijden wel afwisseling nodig. Af en toe heb je bijvoorbeeld in de Veto ook eens iets plezants of leuk. Je hebt ook alle soorten lezers.»

«Binnen de redactie is er ook een groep die wel van het echt ouderwetse af wil. We zijn soms ongelukkig met sommige affiches van de Ijzerbedevaart en het Zangfeest: "En donderen zal!", "Volk wordt Staat" - met d nota bene - "Geen vreemden tot heersers in het land"... Daar gaan wij ook niet mee akkoord.»

Vandeput: «Die kantussen, de Vierbeekfeesten, het gejoel tussen West-Vlamingen en Limburgers, dat hoort toch allemaal tot de grote tradities. Je moet dat in die kontekst zien. Het beeld van het KVHV wordt nog steeds vooral bepaald door mensen die buiten het KVHV staan.»

Heilig

«Trouwens, de kantussen kennen tegenwoordig een echte revival. Kringen beginnen opnieuw kantussen te organiseren. V.R.G, VTK, Ekonomika, Medika, die komen hier ook nu codex kopen. Wat is te verkiezen: samen zingen op een kantus, of op kafee gaan, zich laddertat drinken en dan ik weet niet wat voor

banaliteiten uithalen? Je moet de clubs van het SK enkel zien als één groot vriendengedeburen, dat heeft niets te maken met links, rechts of centrum. Wij zingen gewoon onze Vlaamse liederenschat, ik denk dat die groot genoeg is.»

Veto: «*Ons Leven* zou de mening vertolken van de katolieke studenten. Het lijkt toch dat jullie eerder aansluiten bij de traditionele katolieke hoek. In het abortusdebat bijvoorbeeld nemen jullie het zogenaamde 'biologische' standpunt in.

Vandeput: «Wij sluiten ons aan bij de kristelijke moraal: het leven heeft waarde op zich, en niet via sociale contacten en zo. Wij verliezen hierin nooit ons gezond verstand. Wij erkennen wel enkele verschoningsgronden, maar hier moet volgens ons de wet niet op ingaan. Dat zou onze discussie, de tegenstellingen binnen de groep veel te fel openrekken. Wij hebben daar wel over gediscussieerd, maar dat blijft intern. De meesten van ons zullen wel een volledige legalisering afwijzen. Onze principiële stellingname blijft steeds dat een kind in conceptie reeds leven is, en hiermee komen wij naar buiten.»

Mooi

Veto: «Soms zakt *Ons Leven* af naar echt rechte standpunten. Twee jaar geleden schreven jullie nogal navrant praat over migranten. Een titel luidde: 'Het kalifaat Brussel', en elders lezen we 'een langzame en humane terugkeer van een gedeelte van de migranten is een volgende stap'. Dit lijkt wel *De Spijker*!»

Vandeput: «Ja, maar de redactie verandert ieder jaar, en ik wil wel verantwoordelijkheid dragen over wat vroeger gebeurd is. Trouwens, die artikels kwamen uit een nummer over Brussel, en dat was puur informatief, en gezinszins bedoeld als een standpunt van de redactie. Dat artikel over 'het kalifaat' is trouwens ingezonden door een buitenstaander - een oud-voorzitter van de Nederlandse Kultuurcommissie - en daar was de redactie niet verantwoordelijk voor. Dat ander artikel was wel van een medewerker. Ik ken die schrijver echter, hij heeft zeker de niet bedoeling gehad om de migranten aan te vallen. Daar moet een gedeelte van de tekst weggevalen zijn.»

Paermentier: «Ik denk dat als migranten van de eerste generatie echt weg

willen, dat dit moet kunnen. Een andere zin in dat bewust artikel luidt trouwens: "Het gaat hier dus om een bonte mengeling van rassen, culturen en volkeren, maar hoevel dit eigenlijk een verrijking zou kunnen betekenen, voor Brussel is er van integratie vooralsnog erg weinig sprake." Zo moet je die paragraaf opvatten. In het volgende nummer gaan wij opnieuw op deze problematiek in, en dan laten wij toch zien "Migranten Buiten" gezinszins aan ons besteed is.»

Incest

Vandeput: «Je moet ons niet met het NSV gelijkshakelen. Ik ontken het niet dat in de beginjaren - tien jaar geleden - het NSV bij ons geregeld over de vloer kwam. Dat is echter de vereniging van nu niet meer. Het is wel zo dat NSV nogal vul de neiging heeft om op de kar van andere verenigingen te springen. Wij spraken over "Wanneer Glasnost in Veto", gewoon een vraag naar meer openheid, zij hadden het over "Rotzooi op Rood Niveau". Dat is toch een andere stijl.»

Veto: *Jullie houden er wel van om af en toe flink naar Loko te schoppen. Een vorm van frustratie?*

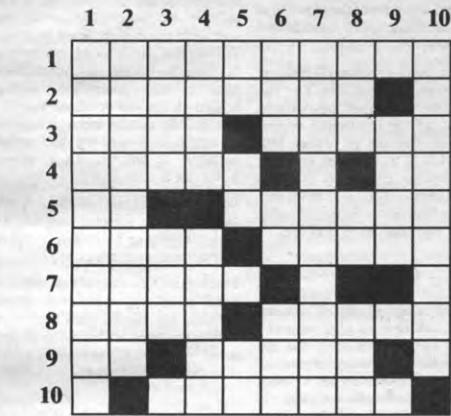
Vandeput: «Waarom zouden wij gefrustreerd moeten zijn? Inderdaad, wij hebben wel niet meer dezelfde centrale positie als vroeger. Wij zijn inderdaad een trap naar beneden gestapt, wij zijn één van de vele verenigingen geworden. Maar waar wij gehoord moeten worden, luisteren ze nog naar ons. Ik denk dan vooral aan het rektorat.»

«Ook bij bepaalde kringen hebben onze standpunten ingang gevonden. Die veranderingen in Loko, daar hebben wij toe bijgedragen. Vorig jaar liep het uit de hand. De actie tegen Leysen en de brochure anti-racisme - ik denk aan de zin over het stemrecht voor migranten - dat kon echt niet.»

Veto: *Dat laatste vinden wij wel vreemd van het KVHV. Zelfs de Volksunie is op termijn niet tegen stemrecht voor migranten. En jullie maken daar zo'n heisa rond?*

Vandeput: «Je moet natuurlijk steeds meer lawaai maken dan je echt wil bereiken. Wat dat stemrecht betreft, die mogelijkheid hebben de migranten door zich te laten naturaliseren. Men kan niet langs de ene kant alle voordelen hebben, maar geen nadelen, zoals legerdienst.»

Walter Pauli
Johan Reyniers

Horizontaal - 1. van het juiste pad afwijkend 2. afwisseling 3. dier - plaats in Nederland 4. rij - niet gaarne 5. laatsteleden - ooeivaars 6. geneesmiddel - tanden 7. vlo (Lat.) 8. vordert - reukwater 9. Rooms-katoliek - schatten 10. misprijzende.

Vertikaal - 1. kollaborateurs 2. lichaamsdeel 3. boordseel - indien 4. titel - ontvlekkingsmiddel 5. familielid - Griekse letter - maal - omgekeerde wal 6. wilde haver - Interessengemeinschaft - familielid 7. plaats in Indië 8. lof - getijde - slot 9. meisjesnaam - pers. vmw. 10. serveersters.

Kringverkiezingen Romania

Dit wist u allemaal al

Als u geen romanist bent, is de kans dat u dit leest zeer klein. Traditiegetrouw verlopen de kringverkiezingen bij Romania immers zonder dat u het merkt. Er gebeurt helemaal niets dat de buitenwereld zou kunnen interesseren. Geen grootse manifestaties en debatten, geen ballonnetjes en optredens. Het kandidaat-presidium hoeft geen akrobatische toeren uit te halen om in de gunst van de kiezer te komen. Doorgaans is het zelfs al moeilijk om een volledig presidium bij mekaar te krijgen.

Romania is dan ook één van die kringen die in de jaren tachtig tot kringetjes geworden zijn. Alles bij mekaar lopen er in Leuven tegenwoordig zo'n 270 romanisten rond. Die hebben allemaal stemrecht, maar gewoonlijk komt slechts één derde opdagen. Dit jaar verliep het iets beter. Er werden maar liefst 146 stemmen geteld, waarvan 133 voor.

Ballonnetjes

Het is best mogelijk dat de kiezers hun stem uitbrachten op basis van de wat melige programmaverklaring die door de kop 'Serieuze zaken' werd voorafgegaan. Maar het is even goed mogelijk dat dat niet zo was: de interesse voor de eigen kring is vaak zo overdonderend groot dat weinigen zich de moeite getroosten het programma behoorlijk door te nemen. Je stemt dan alleen maar uit plichtsbef.

Het programma is geen literair mees-terwerke geworden. Voor het grootste deel komt het overeen met wat al jaren wordt beloofd en gepropageerd. Een greep uit het aanbod. 'Ontspanning' lijkt voor het grootste aanbod sinds tijden te zullen gaan zorgen. De preses-sport "vormt het tegengewicht voor een massa

professoren". De drie (3!) sociale afgevaardigden zullen (ander andere) "altijd deelnemen en anderen aanzetten tot deelnemen aan allerlei sociale acties". De onderwijsverantwoordelijken zullen zich gaan bezighouden met de herziening van een aantal vakken (op basis van de dit jaar gehouden enquête).

Première

Ook op cultureel vlak blijft het vertrouwe beeld grotendeels behouden. Zo gaat Romania naar aloude traditie weer scheep met het zeer middelmatige, franstalige bourgeois-gezelschap 'Théâtre National' (op wiens eerste goeie voorstelling wij al een paar jaar vruchteloos wachten). Verder worden er 'romaanstalige' films gedraaid, en zal het Stuc af en toe in het zonnetje worden gezet. Dat mocht wel eens, want veel romanisten schijnen daar niet meteen rond te hangen. Nieuw voor het kultuur-luik is de "herinvoering van een oude Romaniatraditie: we gaan het enige echte Romaniatoneelgezelschap oprichten. Dus, iedereen met wat entoesiasme en/of akteertalent aan de slag!" Wij kijken alvast uit naar de wereldpremière van het eerste stuk.

De 'schrijvende pers' van Romania, het kringblad *Pyromanie*, dat volgend jaar misschien op kringlooppapier zal

verschijnen, sluit een naamwijziging niet uit. De nieuwe redactie maakt zich sterk, dat het volgend jaar "Leuven's kringblad nummer 1" onder handen zal nemen. Laar ons hopen dat het waar is. Vorig jaar was Pyro (volgens Veto) het meer dan beste kringblad. Dit jaar is het echter wat in de periferie terechtgekomen. Terug naar de top?

Soep

De hierboven opgesomde (kleine) innovaties verinken in het niet, vergeleken met de vervanging van de traditionele presidiumvergaderingen door *Romania-raden* (RoRa). Op een presidiumvergadering hadden enkel presidiumleden stemrecht. Het nieuwe presidium vindt dat "niet alleen vrij zelig voor 'al de rest', we vinden het ook fundamenteel fout". Een RoRa werkt met algemeen stemrecht. Iedereen die Romaanse studeert kan zijn stem uitbrengen (en niet enkel presidium- en gewone leden) als hij de helft van de vorige vergaderingen heeft bijgewoond. Er bestaat blijkbaar toch nog iets als democratisering.

Het kersverse presidium is die democratisering blijkbaar zeer genegen. Wij vermelden reeds de aanwezigheid van maar liefst drie sociale afgevaardigden. Daar komt nog eens bij, dat er volgend jaar een brochure zal worden samengesteld, waarin de werking van Loko ("een soep is 't") wordt uiteengezet. Er komt een inhoudelijk debat over hoe een kring nu eigenlijk zou moeten (of kunnen, of mogen) werken, en als vanouds zal Romania haar steentje bijdragen tot het opvijzen van de koördinatiecomitee rond het L&W-presidium. Over de kringgrenzen heen willen de romanisten nog een afzetmarkt-beurs steunen, samen met Germania. Er zal ook voor meer informatie over het Erasmusproject worden gezorgd.

Leve

Kortom: volgend jaar studeert elke romanist in Salamanca. Dan hoeft Pieter De Gryse, de nieuwe preses die zich tijdens de vakantie over de werking van Kringraad, zijn nieuwe hobby, zal buigen, volgend jaar geen verkiezingen uit te schrijven.

Johan Reyniers

MOL:
STRALING UIT DE SMEERPIJP

NEONAZI-PARTIJEN IN WEST-DUITSLAND
PANORAMA INTERVIEWT EEN NIEUWE HITLER

YOUNG GUNS-WEDSTRIJD
GA TIEN JAAR GRATIS NAAR DE BIOSCOOP

PANORAMA
16

DOET HET GOED!

Advertentie

Kringverkiezingen Industria

Pover Verweer Blijkt Afdoende

Traditioneel hebben de week na de paasvakantie de presidentsverkiezingen van 'Industria' (de industrieel ingenieurs) plaats. Al even traditioneel diende ook dit jaar alles binnen de drie dagen afgewerkt te worden: op maandag en dinsdag de nodige speciale activiteiten en stunts, en woensdagvoormiddag debat, gevolgd door de eigenlijke stemming. Evenals vorig jaar kwamen er drie ploegen op. Bovendien trad ook een heuse lolploeg aan, een nogal ongewoon fenomeen op Groep T.

De voorbije jaren is het in Leuven bijna onmogelijk geworden een degelijke verkiezingscampagne op touw te zetten zonder massale sponsoring. Groep T ontsnapt niet aan die tendens, integendeel. De kandidaten willen stevast aantonen iets in hun mars te hebben door een pak sponsorgeld te verzamelen. Wie verleden week de ogen wat openhield, heeft al wel door dat dat echt niet zo'n heksoer is. Een aantal banken en bedrijven zijn helemaal niet afkerig van wat reclame voor die verkiezingen. Ingenieursstudenten zijn bovendien niet achterlijk. Ook op Groep T maakten de opkomende teams dankbaar gebruik van het forum dat de kranten gretig aanbieden: de regionale pagina's. Tusschen van de diamanten bruloften en de jubilerende nonkel pastoors bleek Industria goed voor een handvol artikels.

Meisje

Na de 'happenings' en het gestunt(e), werd de campagne woensdagvoormiddag besloten met een debat. Een interessante tip misschien voor tal van Leuvense fakulteiten: op Groep T worden de lessen geschorst voor dit debat, zodat er steeds een paar honderd studenten aanwezig zijn. Helaas voor hen werd het dit jaar een vrij matte bedoening: oppervlakkig en ongeïnspireerd. Eerst konden de ploegen zich in het kort nog eens voorstellen. 'PVBA', een voortzetting van het huidige presidium, hamerde op de ervaring van haar medewerkers, die het voorbije jaar mee bewezen hadden verantwoordelijkheden aan te

kunnen. En dat het presidium er is voor de studenten (voor wie dat nog niet wist).

'Big Bang' opteede voor het eerst in het bestaan van Industria voor een vrouwelijke preskandidaat. Zij vond het bijna onmogelijk uitgebreid te verdedigen dat een meisje zo'n taak ook aankan.

Acco

Overbodige moeite toch: een kwart van de studenten van Groep T zijn meisjes, en de overige studenten weten heus wel waartoe zij in staat zijn. Of wilde Heidi de 'vriendschappelijke' sfeer binnen het huidige presidium (waarvan zij oorspronkelijk deel uitmaakte) benadrukken? Daar werd ze namelijk vierkant uitgelachen toen ze haar voornemen ook op te komen bekend maakte.

KRING
VERKIEZINGEN

Ploeg 'Annabolleke' dan. Zij oordeelden dat de studenten het voorbije jaar wat in de kou bleven staan, mede doordat een groep van het huidige presidium heel het jaar in de weer is geweest met het organiseren van de Amerikaanse. Bij 'Annabolleke' zou de student weer écht centraal staan. Tenslotte was er nog die lolploeg. Dat bleken zowaar Sinterklaas en Zwarte Piet te zijn. Handig bekeken. Als Sinterklaas kan men zich immers veel meer veroorloven, en de giftige kritiek op de verkiesbare teams was vanuit deze heilige hoek dan ook niet van de lucht. De brave man werd voor zijn interventies niet onterecht bedacht met verschillende opendoekjes, want hij bracht tenminste een beetje sfeer in het geheel. Het debat werd dit jaar trouwens wél op een objectieve manier in goede banen geleid

door een lid van het uitdrukkend presidium. Dat is dus toch mogelijk.

In het tweede deel van het debat mochten de kandidaten mekaar op de rooster leggen. Dat resulteerde in oeverloos gezwets over de precieze onderverdeling van bepaalde functies binnen sommige werkgroepen. Tenslotte bleek dat de kandidaten het er roerend over eens waren dat het invullen van alle hoofdfuncties toch zo definitief nog niet is. Dat ze daarmee impliciet het kiesreglement (dat stipuleert dat elk kandidaat-presidium een organigram van haar structuur moet indienen) aan hun laars lappen, is hen daarbij duidelijk ontgaan.

Vervolgens kwam zowaar een interessant item aan bod: 'Annabolleke' kreeg ervan langs, omdat zij de winsten van de kursdienst (dit jaar 350.000 frank) wensten in te krimpen, om de kursussen (nog) goedkoop te maken. Het vorige presidium ging ervan uit dat de Acco-kursussen te duur waren (1,4 of 1,7 fr/blad), en heeft dit jaar dus zoveel mogelijk kursussen zelf gepubliceerd. Waar 'Annabolleke' een maximumprijs van 0,8 fr/blad beloofde, beweerde 'PVBA' dat het niet goedkoop kan dan nu het geval is, vanwege de auteursrechten der docenten. Waarop het publiek getreuterd werd op een democratisch toemantje: 'PVBA' had van het zetzende presidium toestemming gekregen (sic) de winstmarges even toe te lichten. Aldus vernamen we dat docenten voor een getypte cursus 1,2% van de verkoopprijs ontvangen per blad, 1% voor een geschreven cursus en vreemd genoeg: 0,8% voor kopieus uit een boek. De heren docenten zouden met nog kleinere marges helemaal geen genoeg meer nemen, en misschien terugkeren naar Acco.

Dat was meteen de laatste maal dat deze naam viel. Verleden jaar beloofde de winnende ploeg als één van hun belangrijkste doelstellingen immers niet alleen dat ze zou trachten zoveel mogelijk kursussen in eigen beheer uit te geven, maar vooral dat ze de overige allezins zelf zou verdelen, om de studenten de lange wachttijden bij Acco te besparen. Van dit laatste kwam niets in huis, en het presidium heeft dit probleem bijna in alle stilte geklasseerd. Jammer. Verder wilde 'Annabolleke' maf

maken met de diskriminatie bij de kursusverkoop. Industria-leden krijgen nu een fikse korting, waarvan niet-leden verstoken blijven. De andere teams vonden dat bijna wél normaal.

Beuteurd

Tenslotte mocht ook het publiek vragen stellen. Het leek wel of de achterban van 'PVBA' en 'Big Bang' hierop gewacht hadden om in extremis het imago van hun ploeg nog wat op te poetsen en te trachten de tegenkandidaten in hun hemd te zetten. De vragen werden er wel pertinentere op, enkele keren zelfs gewoon laag bij de grond. Het is bijvoorbeeld erg goedkoop te proberen iemand de grond in te boren omdat die toevallig gebruik kon maken van de faciliteiten van z'n pa. Ook over de Amerikaanse voor de laatstejaars werd nog gepeperd. Veel veel derdejaars was dat zeker een breekpunt, want zij beschouwen het volgende jaar immers als een unieke kans om ook eens naar ginder te trekken, omdat ze later misschien de gelegenheid niet meer krijgen. De voorbije Amerikaanse kon allezins als een flinke troef gelden voor 'PVBA', vermits het huidige presidium die reis dit jaar toch maar

voor mekaar gekregen had.

Uit de stemming zelf, waaraan vanaf dit jaar de docenten niet meer mogen deelnemen, kwam 'PVBA' overduidelijk als overwinnaar te voorschijn: 324 stemmen, tegen 150 voor 'Big Bang' en 105 voor 'Annabolleke'. Tellen we hierbij nog de 22 ongeldige stemmen, dan blijkt dat iets minder dan de helft van de zowat 1250 studenten hun stem uitbrachten, dat is enkele procenten minder dan verleden jaar. Ook in de afzonderlijke jaren scoorde 'PVBA' telkens beter dan de concurrentie.

Dat ploeg 'Annabolleke' niet zou meespelen voor de overwinning werd al duidelijk op het debat. Uit de relikties van het publiek kon men toen opmaken dat zij op een aantal punten niet geloofwaardig overkwamen. Onvolledige voorbereide waarschijnlijk. Van 'Big Bang' daarentegen hadden veel studenten meer verwacht, al was het maar omdat hun programma nauwelijks verschilde van dat van 'PVBA'. Ook een 'betreuter Heidi' had het zich allemaal 'zichtbaar anders voorgesteld. Wellicht heeft hier de vrij behoorlijke presidiumwerking van het voorbije jaar de doorslag gegeven. (MK)

ZOEKERTJES

- Cabarettekst zoekt reclame.
- Christel, het was echt zeer prettig er met jou op uit te trekken. Ik hoop je nog vaak te zullen zien in een even toffe sfeer. Het allerbeste in Benidorm. Gert Rom, Naamsestr. 102.
- Wij zijn op zoek naar 5 meisjes om volgend jaar samen een gang te delen op Cité. Kandidaten gelieve contact op te nemen met blok 6/2. ☎ 20.61.24.
- Zaal te huur aan zeer voordelige voorwaarden voor fufven. ☎ 20.76.41 na 20 u.
- Beste dief die op 12/4 mijn accu pakte uit mijn auto op Holleberg: ik weet dat u op een bordeaux-rode Suzuki 50 reed. U bent gezien door 6 personen, het is een kleintje om mijn onderzoek verder te zetten, de politie is op de hoogte. Breek de accu terug op zijn plaats! Pas op, ik sta bekend voor mijn doortzettingsservismogelijkheden! En ik kom dichter!
- Te huur: kamer in gemeenschapshuis ('89-90). Vital Decosterstr. 51 vanaf 4000 fr./m.
- Wie vond mijn sleutels op 18 maart omgeve Acco? Er hangt een naamplaatje in. Terug te bezorgen bij Tanja de Leener, R. Vandervaerenl. 4.
- Avelgemnaars: o wee je gebente als je op onze laatste sortie niet present bent. Afspraak: woensdag a.s. om 20 u. bij Georges Martijn (Schijnmakerstr. 16.)
- Voor al uw typwerk, op tekstverwerker, snel en verzorgd, contacteer mij op ☎ 25.89.12
- Hé jij die op dinsdag 11/4 tss 22-23 u. mijn blauwe fiets gestolen hebt op het Sportkot: krijg ik hem a.u.b. terug? Er wacht je 500 fr. bij Christa Schalley, Camillo Torres H353.
- Sleutelbos gevonden in Regastr. rond 13/3. 9 sleutels, initialen FS. Af te halen bij Fleur de Caestecker, Geldenaaksevest 74.
- Moet uw tesis of seminariewerk dringend uitgetikt worden? Bel ☎ 016/53.38.41. Wie eerst belt, wordt eerst bediend.
- Epson PX-8 portable computer + info te koop à 6000 fr. ☎ 20.55.38
- Stuk chocolade te verkrijgen in ruil voor mijn rood met zwarte bril; verloren op dond 13/4 op de hoek van de Parkstraat. Terug te bezorgen bij Bianca Wouters, Parkstr. 132.
- KLJ-(st)ers in Leuven bowlen do 20/4 om 21.30 u. in de Naamsestr. 89. Als je mee gaat, geef je naam dan op bij de KLJ-centrale, Kapucijnenvoer 10, vóór 12/4!
- Meisjes (en jongens): vrijdag 21/4, VUB, Kultuurcafé: de fuif van de gewetensbezwaarden! Slechts 50 fr. inkom. Info en kaarten: Parijstr. 78. Onderste bel.
- Voor al uw typwerk, elektronische schrijfmachine. Griekse en wiskundige karakters. Jaren ervaring. Mevr. Sanders ☎ 43.20.82.

• Gevonden: 5 sleutels aan rode hanger met opschrift 'Sitam' aan Studiozalen op 6/4. Af te halen Prelatenstr. 4 (bij Alma II). Bel Philtjens G.

• Uitprinten van tesis op laserprinter. Eén adres: Alfaset, 's Meiersstraat 5 (eerste verdieping). Snelle service en studentvriendelijke prijzen. Kom eens langs of bel ☎ 22.04.66.

• Gezocht: PD-software voor PC. Heb zelf ruilmateriaal. Maes E., Parkstr. 206 bus 6. Tevens elektronikaspullen te koop! Vraag gedetailleerde lijst voor meer inlichtingen.

• Vanaf 22/4: 3 plaatsen vrij in auto, Leuven-Gent (+ omstr.) zondag en vrijdag, 100 fr. Peter Schreurs, Cité, 8/3 ☎ 20.61.85

• Zwart-witte Palestijn kwijt tss. Sedes en Econ./ Taalprac. Getekend met Niki Vranckx op rand + zw. etiket op scheur. Emotionele waarde! ☎ 015/61.17.00

• Typen van thesissen op tekstverwerker. 55fr/bl. Kris Roselle, Naamsestr. 130, Heverlee. ☎ 20.70.77

• Wie kan ons inlichtingen bezorgen over een gemeenschapshuis voor min. 6 personen? Karel Van Huffel, Parkstr. 138.

• Ik rijd elke vrijdagavond naar Halle en keer zondagavond terug. Wie rijdt mee? Gunther, Parkdreef 39 Heverlee.

• Al uw typwerk op tekstverwerker aan studentvriendelijke prijzen. Zelfs tabellen. ☎ 23.46.26.

• Wie rijdt er mee van Hoogstraten naar Leuven? Vertrek zo. ca. 20 u. en vr. ca. 17 u. van deur tot deur. ☎ 03/315.83.66

• Verloren: sleutelbos op 9/3 bij een charge van de Oude Markt naar de Parijstr. Gelieve terug te bezorgen via de Beriotstr. 36

• Cultureel Vrouwen Café Labyrint, open op wo, do, vr. 11.30 u.-14 u. en na 20 u. op zo 18-24 u. en elke vrij. en zat. fuif vanaf 22 u.

• Pieter Couterelstichting vzw Homosexuele Lesbienneercentrum, Vaartstraat 16 ☎ 016/23.63.27. Jongerenkoffie: wo 19-24 u., zo 15-19 u. Onthaal: ma 18-20 u., za 15-18 u. of na telefonische afspraak.

• Kan iemand mij aan de verzamelp van de Rino Brothers (deze mannen brengen daarop een aantal groepen samen oa Suzy Sea C.) (ref: Rino's Records 1979, RNL007) helpen? Bel 22.00.22. Hendrik D.

PC Service Bureau

Tekstverwerking
Opleiding WordPerfekt
Konversie

Open: 14.00-19.00 uur
Heerbaan 13
3042 Lovenjoul
016/46.32.75

JOORIS

Door:
Hendrik Delagrangé
Filip Dutoit
Geert Waegeman

ALSTMAARGOORIS

Tentoonstelling Beeld na Beeld

Het plezier van het kijken

Wie Leuven wil omschrijven, heeft het vaak over Leuven als studentenstad of bierstad bij uitstek. In de komende zomermaanden zal deze provincie stad zichzelf echter overstijgen: ze neemt de allures aan van een kunststad, uitpuilend van moderne, Belgische beeldhouwkunst. 61 beeldhouwers stellen drie maanden lang 119 beelden tentoon. De organisatie is in handen van de universiteit, het stadsbestuur en de Belgische Boerenbond, die alle kunstwerken verzekert. De kunstwerken staan opgesteld langs een route van, hoofdzakelijk universitaire, gebouwen. De wandeltocht vertrekt in de Centrale Bibliotheek en komt aan op de universitaire sportvelden in Heverlee. Kijken is de boodschap.

De idee om hedendaagse beeldende kunst te presenteren in de oude gebouwen van de universiteit komt oorspronkelijk van professor Mon Vanden Eynde, die begin dit jaar overleed. Het Komitee Beeldende Kunst, dat deel uitmaakt van de Kultuurcommissie van de KU Leuven, heeft zijn droom in realiteit omgezet. De tentoonstelling kan dan ook een beetje beschouwd worden als een hommage aan zijn persoon.

Voor de KU Leuven is deze tentoonstelling, althans volgens rektor Dillemaans in zijn openingsrede, een ideale gelegenheid om te bewijzen dat cultuur er voor de KU Leuven niet zomaar bijkomt als al het serieuze werk uit de voeten is. "De KU Leuven gelooft in een gefundeerde, permanente dialoog tussen de twee werelden van kunst en wetenschap." De tentoonstelling zou de buitenwereld er ook aan herinneren dat de universiteit meer is dan Gasthuisberg en ingenieurs alleen. "De universiteit omvat ook de Humane Wetenschappen..." Beoefenaars van deze laatste discipline mogen zich dus gelukkig prijzen met het initiatief. Het scheelt niet veel, maar helemaal vergeten zijn ze nog niet.

"Beeld na Beeld" toont moderne kunst en daar kan je veel kanten mee uit. Je kan er je jas aan ophangen, zoals een groep bejaarden in het L&W-gebouw deed, je kan er filosofische, diepzinnige commentaar op leveren, zoals gedeeltelijk in de catalogus gebeurt of je kan er gewoon met plezier naar kijken. Professor Vanbergen zei ook al bij de opening van de tentoonstelling: "Een beeld inspireert (...) niet tot veel commentaar." Wat hem trouwens niet beletten een aantal karakteristieken van het (moderne) beeld op een rijtje te zetten. Zo stelt hij bijvoorbeeld dat een beeld niet echt tentoongesteld wordt. Het is een ding dat aanwezig is en dat eerder de ruimte toont waarin het staat, dan de aandacht op zichzelf te trekken. Het is ook in zichzelf besloten, het staat geïsoleerd op een sokkel. "Het beeld is (...) de eenzame figuur die wij ontmoeten in de werkelijkheid van onze eigen omgeving." Juist deze vereenzaming maakt het beeld volgens prof Vanbergen tot het geschikte medium om het moderne

mensbeeld tot uitdrukking te brengen. Het naoorlogse mensbeeld wordt namelijk juist gekenmerkt door gebrokenheid.

Tegenover het moreel en maatschappelijk programma dat vervat zat in de 19-de eeuwse monumentenkultuur staat de waardenvrije neutraliteit van het moderne straits- en stadsbeeld, van de nieuwe tuinsteden. "Kunst is meer dan ooit de uitdrukking van strikt persoonlijke waarden, van individuele verbeelding, het privé-domein van de smaak." Vandaar ook dat het beeld zich uit onze dagelijkse werkelijkheid heeft teruggetrokken en een nieuw onderdak heeft gevonden in de nieuw gekreëerde ruimte van de parklandschappen. "De neutrale ruimte van het park beklemtoonde nog meer het isolement van deze beelden tussen wolven en groen."

Je hoeft dit natuurlijk allemaal niet aan je hart te laten komen. Je kan ook gewoon op stap gaan en je laten verrassen door telkens nieuwe dingen die om de hoek van de straat opduiken. Dat is uiteindelijk het boeiendste aspect van dit hele initiatief. Op die tocht kom je vrij bekende namen tegen als Roger Bonduel, Jef Claerhout, Vic Gentils, Octave Landuyt, Rit Pook of José Vermeersch. Maar ook andere kunstenaars komen vaak met leuke dingen uit de hoek. Zo is er bijvoorbeeld de insectenreeks van Leo Camps: een hoogwaaier in de struiken rond L&W en een mier, een spin, een libelle en een roddelaar in de voortuin van de Valk.

Ook Jean De Prez heeft een paar indrukwekkende bestjes vervaardigd: op de binnenkoeren van de Centrale Bibliotheek kun je bijvoorbeeld zijn sprinkhaan en zijn mier bewonderen. In diezelfde Centrale Bibliotheek vallen ook de speelse, kleurrijke figuren van Pierre Caille op. Ook een heel teder, marmeren beeldje van Anne Schoentgen dat de naam 'Couple' draagt, valt er te bewonderen.

Sommige kunstenaars lieten zich inspireren door mytologische gegevens: de gehavende Ikaros-figuur van Van Cauwenbergh, de Niké-reeks van Bonduel, de Halewijn- en Tijnvariaties van Gregoir en de Venus van Michel Martens zijn daar voorbeelden van. Soms worden ook oervormen of -figuren uitge-

Nieuw

Vanaf volgend academiejaar start de KU Leuven met een nieuw initiatief. Het idee komt overgewaaid uit de Verenigde Staten en draagt daarom de naam: *artist in residence*. Het houdt in dat een professioneel kunstenaar voor één jaar gasthooft wordt aan deze universiteit. Deze kunstenaar zal, voornamelijk in de licentiejaren, lessen geven en praktijkoefeningen leiden. Voor een ruimer publiek wordt er gedacht aan lezingen, tentoonstellingen, ... Eén ding staat al vast: het departement Architectuur komt het eerst aan de beurt. Daar denkt men eraan de internationaal befaamde Italiaanse architect Grassi uit te nodigen. Het jaar daarop zou in de faculteit Communicatiewetenschappen een belangrijk figuur uit de filmwereld te gast zijn. De concrete uitwerking is nog niet rond, maar het belooft in ieder geval erg interessant te worden. (CR)

beeld, die herinneren aan fossielen, voorhistorische krijgers of verwijzen naar oude culturen als de Inka-beschaving. Andere werken zijn dan weer eerder konstruktivistisch van aard. Het kan allemaal, want de tentoonstelling heeft niet de bedoeling onder een gemeenschappelijke noemer te vallen of een welbepaalde lijn te volgen. Wat je te wachten staat, is een uiteenlopende waaier van stijlen.

Sport

Na een tocht langs universitaire gebouwen als het Pauskollege, het Atrechtcollege, het beginhof... kom je uiteindelijk terecht op het Sportkot. Niet verwonderlijk dat de meeste beelden hier geïnspireerd zijn op het tema sport: een sprinter, een maratonloper, een duikster, beweging, uitbundigheid, ...

Een tentoonstelling dus die je heel verschillende dingen laat zien, maar die daardoor ook juist boeiend en interessant wordt. Wel jammer dat niet bij alle beelden plaatjes zijn aangebracht met de naam van het kunstwerk en de maker. Dat maakt de aanschaf van de catalogus, die toch ook weer 400 frank kost, bijna onontbeerlijk als je iets meer tekst en uitleg wilt. Ook de openinguren blijkt men niet altijd consequent te volgen. Volgens de folders is de tentoonstelling iedere dag open van 11 tot 18 uur, maar toch bleken zaterdagmiddag sommige universitaire gebouwen gesloten te zijn. Laat je dat echter niet beletten de komende weken en maanden je ogen ekstra wijd open te trekken, je zou wel eens iets ongewoons kunnen zien.

Carla Rosseels

De tentoonstelling 'Beeld na Beeld. Wandeltocht langsheen hedendaagse Belgische beeldhouwkunst in de KU Leuven' kan je iedere dag bezoeken van 11 tot 18 uur. De volledige wandeling duurt circa twee uur. De catalogus kost 400 fr.

(Foto's Hendrik Delagrangne)

25 AGENDA

Samenstelling: Alexandra Melis

Maandag 17 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbeewaarsplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u op Perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
20.00 u **KONCERT** Het Nieuw Belgisch Kamerorkest, olv Jan Caeyers, solist: Roel Dieltjens (cello), werk van Bartok, Tsjajkowsky en Haydn, in de Stadsschouwburg.
20.30 u **VIDEO** Recent werk van de Belgische videokunstenaar Jo Huybrechts, met Elders en Une présence faite d'absence (beide uit 1988), in het Stuc, 1ste verdieping, ink. 60/80, org. Stuc.

Dinsdag 18 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbeewaarsplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u op Perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
20.00 u **INFORMATIEAVOND** Informatie over werkstatuten, werkloos als schoolverlater, ziekteverzekering, kinderbijslag, vakantiewerk, dienstplicht, sociaal statuut bij verder studeren in binnen- en buitenland, voor afgestudeerden en afgestudeerden, in kleine aula, org. Studentenvoorzieningen.
20.15 u **LEZING** Slemterapie: basisbeschouwingen van de coördinatie-therapie van Elfriede Ocker, sprekers A. Lavigne en L. Groffius, in Pedagogisch Instituut, Vesaliusstr. 2, ink. 60/120, org. Logopedische Kring.
20.30 u **VIDEO** Recent werk van de Belgische videokunstenaar Jo Huybrechts, met Elders en Une présence faite d'absence (beide uit 1988), in het Stuc, 1ste verdieping, ink. 60/80, org. Stuc.

Woensdag 19 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbeewaarsplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u op Perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
20.30 u **OPTREDEN** Koreografie-project: Integratie, van dans, mode en therapie tvv MPI-jongeren, olv Vahna Breselov of Günterboris, presentatie Goedele Liekens en Luk Pillen, in de Stadsschouwburg, org. Dienst Kinder- en Jeugdpsychiatrie.
23.00 u **BARKONCERT** Coyote and the Lost Dakotas met titels uit hun LP Psychman en Killer, in de Stucbar, ink. gratis, org. Stuc.

Donderdag 20 april

- 20.00 u **VIDEO** Colors en Throw mama from the train, in Isotbar, ink. gratis, org. Iso.
20.00 u **FILM** Eenmalige voorstelling van Blueberry Hill (Robbe De Hert), in Auditorium Vesalius 00.17, org. Mediahappening.
20.00 u **LITERATUUR** Hans Devroe over Amerikaanse Beat en Post-Beat in roman en poëzie, in het Stuc, 1ste verdieping, ink. 140 (niet-leden), org. Univ. Werkgroep Literatuur.
20.30 u **FILM** Broken noses waarin de mythe van het Amerikaanse machismo wordt onderzocht (VSA, van Bruce Weber, 1987, zonder ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
20.30 u **VIDEO** La meilleure façon de marcher (Frankrijk, van Claude Miller, 1976), vanaf 20.00 u Ikenfilms, in Vaartsr. 16, ink. gratis, org. Pieter Couterel.
22.00 u **FILM** Blueberry Hill (Robbe De Hert), in AV 00.17, org. Mediahappening.
23.00 u **FILM** Broken noses van Bruce Weber, in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Vrijdag 21 april

- 20.00 u **KONCERT** Kreative Eckerlyc, oratorio voor recitant, soli, koor en orkest van Jan Van de Roost, uitgevoerd door koor en orkest van het Lemmens olv E. Saveniers, in Herestr. 53, ink. 200/250(stud.), org. Koncertvereniging Lemmensinstituut.
20.30 u **FILM** Broken noses waarin de mythe van het Amerikaanse machismo wordt onderzocht (VSA, van Bruce Weber, 1987, zonder ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Zaterdag 22 april

- 15.30 u **VOORDRACHT EN DISKUSSIE** Biseksualiteit en Aids in Vlaanderen, in Labyrint, Vissersstr. 2, ink. 80, org. werkgroep biseksualiteit Vlaanderen.
20.30 u **FILM** Broken noses (VSA, van Bruce Weber, 1987, zonder ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
21.00 u **FUIF** Aktiekomitee Zuidelijk Afrika fuif, in het achturenhuis bij het station, org. AKZA.

Zondag 23 april

- 15.00 u **WANDELING** Ken-uw-stad wandeling nav de honderdste verjaardag van het overlijden van pater Damiaan, vertrek bij Damiaans standbeeld in de Brusselsestraat, deelname gratis, org. Leuvense gidsenbond.

Maandag 24 april

- 20.30 u **VIDEO** Recent werk van de Belgische videokunstenaar Bruno Mistiaen, met Een zondag op de Mulkofweide, Waterloo en El niño de oro, in het Stuc, 1ste verdieping, ink. 60/80, org. Stuc.

BEZEGELD

De tweede ronde van de kringverkiezingen in de Rechten verliep bezadigd, bijna saai. De twee overgebleven ploegen kwamen zich maandag nog even voorstellen, maar veel ambiance was er niet meer. De uitslag van de eerste ronde leek alle twijfel weg te nemen: 46% voor 'Wordt Vervolg', 34% voor 'Vrij van Zegel'. De eerste groep beperkte zich ertoe haar kiezers te bedanken en vroeg natuurlijk die steun verder te zetten. Bijnavertwijfeld daarentegen deed de tweede groep een beroep op alle kiezers, met als voornaamste argument dat deze 'hun' fakultair al gekozen hadden. Het zou toch onverantwoord zijn hem alleen het volgend academiejaar in te sturen! Verder zou elke ploeg nog een liedje, en daarmee was het uit.

Op het eerste gezicht zou je geloven dat de kiezers massaal ingegaan zijn op de oproep van 'Vrij van Zegel'. Dinsdagavond bleek namelijk bij de bekendmaken van de resultaten dat deze ploeg tegen alle verwachtingen in gewonnen had, en nog niet zo nipt ook: 57% van de stemmen. Wie de uitslagen van dichterbij bekijkt, merkt echter iets opvallends op.

Ten eerste zijn er in vergelijking met de eerste ronde ongeveer 150 kiezers minder opgedaagd. Tegelijk stel je vast dat 'Wordt Vervolg' van 754 naar 602 stemmen gedaald is. Wellicht geen toeval. Ten tweede had in de eerste ronde de kleinste ploeg ('Eén jaar garantie') 305 stemmen behaald. In de tweede ronde haalt 'Vrij van Zegel' bijna 300 stemmen méér...

Als verklaring voor de terugval van 'Wordt Vervolg' lijkt het aannemelijk dat haar aanhangers het niet de moeite vonden nog een keer te gaan stemmen. Hun ploeg stond immers ongenakbaar op kop. Wie eerst op 'Eén jaar Garantie' had gestemd, koos nu blijkbaar voor 'Vrij van Zegel'. Hoewel het toch verrassend zou zijn te moeten vaststellen dat de aanhang van 'Eén jaar Garantie' en bloc op de ploeg 'Vrij van Zegel' gestemd heeft. Op het debat was alvast geen opvallende eensgezindheid tussen de twee kandidaat-pressen te merken. Naar het schijnt zouden er tijdens de campagne dingen gebeurd zijn die het stemgedrag verklaren. Maar onze zegsman wou daarover verder niets kwijt. "Zeker niet tegenover Veto". (LJ)